

Nr. 4 - 2001 16. årgang

FOLK

TIDSSKRIFT MED UNDERVISNING TIL VEKKELSE - FORNYELSE - MISJON

Guds evige plan

Guds evige plan og hensikt

Det er livsviktig for oss kristne å forstå Guds evige plan og hensikt. Alt vi gjer og er heng saman med vår forståing av Guds plan. Det vi tidlegare har skrive i FOLK er ein del av vår forståing av Guds plan. Ta til dømes dei siste utgåvene våre som har handla om einskap, samhald, apostoliske nettverk og om kyrkja i byen. Vi har hatt undervisning og reportasjar om kva Gud gjer. Denne undervisninga og reportasjane står i klar samanheng med vår forståing av Guds plan.

I denne utgåva av FOLK har vi valt å fokusera på dei store linjene i Guds plan. Vi prøver å visa at Kristus står i sentrum for Guds plan, og at når alt kjem til alt, handlar alt om Han.

Vi ser at Gud arbeider målretta og fører heile historia fram mot eit mål, der alt i himmelen og på jorda skal samlast under Jesu Kristi herredømme. Det store er at vi kan samarbeida med Gud og verta brukt av han til å fullføra hans plan. Vi kan sjå på Guds plan frå mange vinklingar. Vi har denne gongen valt å sjå på dei store linjene i Guds frelsesplan og sjå korleis Gud gjenreiser menneske til sin rette plass i sin store plan. Når vi forstår

Guds plan vil vi kvitta oss med ein menneskesentrert kristendom og leva eit Gudsentrert kristenliv. Dette inneber eit paradigmeskifte av store dimensjonar!

Det er Guds vilje at kvar einaste kristen skal vera gripen av Guds hjartelag for menneske og vera ein tenar for Guds frelsesplan i sin generasjon. Ingen kan få ein betre omtale etter sin død enn den David fekk: Han tente Guds plan i si levetid! Det er utfordringa i undervisninga vår i denne utgåva av FOLK: å forstå Guds plan, å vera gripen av Guds plan og å tena Guds plan i vår eigen kvardag, i vårt nabolag, på vår arbeidsplass - i vår generasjon!

Vi vil neste år halda fram med å sjå nærare på Guds plan for samfunnet, familien og liknande for å hjelpa Guds folk til å tena Guds plan i si levetid. Ta deg god tid til å studera det vi skriv i denne utgåva av FOLK så du kan få maksimalt utbytte av det som kjem!

Tekst: Erling Thu

Det er utfordringa i undervisninga vår i denne utgåva av FOLK: å forstå Guds plan, å vera gripen av Guds plan og å tena Guds plan i vår eigen kvardag, i vårt nabolag, på vår arbeidsplass - i vår generasjon!

FOLK nr. 4 - 2001

● Guds evige plan og hensikt	2
● Guds fullfører sine planer	4
● Fra menneske til Gud i sentrum	8
● Guds hemmelighet	11
● Guds plan - illustrasjon	13
● Guds Evige hensikt	15
● Tjen Guds plan i din generasjon	18
● Guds gjernreisningsplan	21
● Vår frelse - vårt kall	23
● Guds evige plan begynner med mennersker frelse	25
● Når enden er god	28
● Vær med på Guds seierlag	30

FOLK

Utgiver: Kristent Nettverk,
Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Ansvarlig redaktør: Erling Thu

Redaktør: Stein Ørnhaug

Utkommer med 4 nummer pr. år
abonnement kr. 120,- pr år

Opplag: 3000 eks.

Grafisk formgivning:

Tormod Åsen, Øystein Dahl.

Foto: Kathrine Johnsen,

Kristine Sørensen, Hilde Steffensen,

Ingunn Oma Jensen

Trykk: Design Trykkeri

Epost: folk@kristent-nettverk.no

Internett: <http://www.kristent-nettverk.no/folk>

Kristent **Nettverk**
- tjenere i fellesskap

Kristent Nettverk er et fellesskap av kristne ledere som opplever at Gud har ført dem sammen for tjene ham. Stiftelsen er opprettet av Noralv Askeland og Erling Thu, og representerer det apostoliske teamet de leder. Kristent Nettverk er ikke noe kirkesamfunn, men et apostolisk nettverk av kristne som arbeider sammen. Vi arbeider ut fra den tro at i Jesu legeme er vi alle gjensidig avhengige av hverandre, og at vi er forpliktet på Bibelen
- Guds ord - for alt vi lærer og gjør.

Gud fullfører sine planer

Når vi leser i Bibelen kan vi ikke unngå å legge merke til at Gud har klare mål med det han gjør. Gud har en hensikt med alt han foretar seg. Ingenting skjer tilfeldig eller på måfå. Gud arbeider i denne verden med folk og riker etter en klar plan. Han vet hva han vil, han vet hva han gjør og hvorfor. Han er målrettet i sitt arbeid på jorda.

Bibelen sier at Gud gjennomfører alle ting etter sin plan og vilje. (Ef.1,11) Vi finner uttrykk som: Guds vilje, den frie beslutning han hadde tatt, og Guds forsett. Fordi Gud har sett seg fore å gjøre noe, nå et mål han har bestemt seg for, har han en plan for å nå dette målet. I motsetninger til mennesker, har Gud alt han trenger for å kunne gjennomføre planen sin og nå målet han har satt seg.

Mennesker kan planlegge, men må ofte gi opp. På grunn av uforutsette ting og hendelser som vi ikke rår over, når vi ikke de mål vi setter oss og må endre planene. Slik er det ikke med Gud. Han gjennomfører alle ting etter sin plan og vilje. Gud fullfører alt han planlegger. Han har alle ressurser han trenger, han har full oversikt og har full kontroll over alle ting. Derfor kan vi være veldig trygge, Guds plan kommer til å bli fullført.

Bibelen sier at Gud har lagt en plan for hele jorda. (Jes.14,24-27) Det han har tenkt, skal sannelig skje; det han har bestemt, skal stå fast. Når Herren Allhærs Gud har lagt en plan, hvem kan da hindre at den blir fullført? Guds plan omfatter hele jorda. Det

han har satt seg fore å gjøre kan ikke endres. Det står fast og kommer til å skje. Det finnes ingen som kan hindre Gud i å fullføre sin plan! Herren sier: "Min plan skal bli fullført. Alt jeg vil det gjør jeg. Det jeg gjør kan ingen gjøre ugjort." (Jes.46,10 43,13) Bibelen gjør det også veldig klart at Gud bruker mennesker for å fullføre sin plan på jorda. Han kaller menn og kvinner til å sette hans plan i verk. (Jes.46,11) Han stadfester ordene til tjenerne sine og gjennomfører den plan hans sendebud forkynner. (Jes.44,26) Fra de første til de siste sider i Bibelen finner vi fortellinger som viser hvordan Gud bruker mennesker til å fullføre sin plan. Vi finner også i hele Bibelen klare profetiske ord om hvordan Gud vil bruke sitt folk i de siste tider for å gjennomføre den plan han har lagt for hele jorda.

Guds opprinnelige plan

Når vi går til de første kapitler i Bibelen finner vi historien om hvordan Gud skapte himmel og jord og hvorfor han plasserte mennesker så sentralt i skaperverket sitt. Det Gud sier da han skapte mennesket sier oss svært mye om hans plan med mennesket på jorda. Når vi ser i 1.Mos.1.26-28 ser vi at Gud understreker tre viktige ting i sin plan:

Guds vesen - demonstrert gjennom mennesket

Det første Gud sier når han skaper mennesket er at mennesket blir skapt i Guds bilde, som et avbilde av Guddommen. Det vil si at mennesket er skapt til å ligne Gud, vi er skapt til å være en avglans av hans herlighet. Et bilde har denne enkle funksjon å

fortelle noe om den personen som er avbildet. Når Gud ønsker å vise hvor herlig og god han er, hvor skjønn og vidunderlig han er, har han satt seg fore å gjøre det gjennom men-

nesker som ligner på han.

Å ligne på Gud og være hans bilde, går på det indre mennesket og det livet lever som hele mennesker. Det har med karakteren vår å gjøre. Det har med vår natur, vårt vesen å gjøre. Det går ikke på at Gud har en kropp slik som oss og ser ut som et

velskapt menneske. Gud er ånd, så Gud har ingen form vi kan etterligne. Fordi Gud er ånd, så er det her Gud vil vi skal ligne han. Mennesket er skapt til å være et åndsvesen. Gud vil vi skal ha samme vesen som han har. Vi skal være et avbilde av Guds gode, milde, kjærlige, rettferdige, hellige, vennlige natur. Gud plan er at menneskene skal ligne på han, være hans bilde og spre kunnskap om Gud gjennom måten de lever på.

Mennesker som er satt sammen utfører Guds vilje

Det andre Gud sier når han skaper mennesket er: "Disse menneskene som ligner på meg, de skal råde. Han snakker ikke om et menneske som skal råde. Han snakker ikke om noe som bare er individuelt. Han sier de, han fører inn et nytt begrep. Her har vi mistet noe. Vi leser og forstår Bibelen alt for individualistisk. Det personlige forholdet til Gud er veldig viktig og våre forhold til andre mennesker er viktige. Bibelen er ikke skrevet til individualister, men til et

Gud fullfører alt han planlegger. Han har alle ressurser han trenger, han har full oversikt og har full kontroll over alle ting. Derfor kan vi være veldig trygge, Guds plan kommer til å bli fullført.

folk og en menighet.

Vi ser gjennom hele Bibelen at Gud arbeider med enkelt mennesker, men perspektivet er alltid helheten, den store sammenhengen, Guds folk. Når vi ser litt nøye etter i Bibelen vil vi finne at nesten alt har med vårt forhold til Gud og hverandre å gjøre. Vi ser veldig klart i Bibelen at Gud har planer for mennesker som lever og fungerer rett sammen.

Mennesket er skapt til et sosialt vesen.

Vi er ikke skapt til å være alene. Vi er skapt til å fungere i et samfunn, i et fellesskap med andre mennesker. Vi er skapt til sammen å utøve autoritet, råde i verden på Guds vegne, fremme Guds

styre. Det er bare når mennesker lever og fungerer rett sammen at vi kan fullføre Guds plan og råde slik han vil.

Den moderne sivilisasjon høster i dag fruktene av sitt egoistiske misbruk av ressurser. Men Guds plan er en frelsesplan. Gud har ennå sitt klare mål med menneskene og denne verden.

Guds bilde og styre skal mangfoldiggjøres

Det tredje Gud sier er: "Vær fruktbare, bli mange, oppfyll jorda og legg den under dere." Han sier med andre ord at vi sammen skal fylle jorda og legge den under oss. Vi skal reprodusere Guds likhet og Guds styre. Vi skal fylle jorda med mennesker som ligner på Gud, som representerer Gud og uttrykker Guds styre på jorda.

Hagen og verden

Gud plantet en hage og satte mennesket i hagen. Han sa at de skulle dyrke og verne hagen. Det vil si at alt vi får av Gud, er noe som kan dyrkes, odles og utvikles. Det vil også si at det vi får av Gud må vi verne, vokte og ta godt vare på.

Disse uttrykkene skulle fått de første mennesker til å tenke. Å legge under seg, vokte, verne. Det skulle ha sagt dem at her er det en fiende av Gud. Gud har plassert oss på i en verden som ikke er i rett forhold til Gud.

Jorda må inntas, vi må legge alle ting under oss. Gud har sett oss i en vidunderlig hage som vi må vokte og dyrke. Denne hagen er utgangspunktet vårt, men ut fra denne hagen renner det ei elv som deler seg i fire og går til alle de fire hjørnene på jorda. Vår oppgave er å vokte hagen, og å utvide hagen slik at hagen fyller hele jorda. Vi vil legge alle ting under Gud så Guds styre ikke bare er i denne lille hagen, men at Guds styre kan fylle hele jorda.

Dessverre forsto ikke de første mennesker hvilken stor oppgave de hadde fått. De forsto ikke Guds plan og ble et lett bytte for fienden. Resultatet var at de ble kastet ut av hagen og at forbannelse rammet jorda. Det kunne se ut som Gud hadde mislyktes i det han satte seg fore, men det er ikke tilfelle. Det som videre skjer bare understreker at Guds plan helt fra før skapelsen har vært en frelsesplan.

Guds frelsesplan

Gud ble ikke overrumplet av syndefallet. Han ble ikke tatt på senga da mennesket sviktet han. Nei, Gud hadde sin frelsesplan klar fra før verden ble skapt. Bibelen sier dette flere steder at Guds plan er en frelsesplan

som var lagt før verdens grunnvoll ble lagt.

Bibelen sier veldig klart at vi er utvalgt i Kristus Jesus før verdens grunnvoll ble lagt. Vi finner også uttrykk som går på at vi ble bestemt til det evige livet før jorda ble til. Gud hadde med andre ord sin plan klar før han skapte jorda. Han visste hva han ville gjøre og hans plan var en frelsesplan. Gud hadde et siktepunkt med å skape mennesker av fri vilje, at de av eget valg skulle velge å bli i Kristus, for han er all ting opphav og mål. Gud har ikke planlagt noen ting uten om Kristus. Kristus gir mål og mening til alt Gud gjør. Da han skapte mennesker, skapte han dem med en framtid i Kristus.

Kristus, Guds frelsesplan

Guds frelsesplan er derfor helt enkelt dette: å føre mennesker til sin rette plass i Kristus. Gud gav i utgangspunktet mennesket mulighet til å velge sin skjebne, velge sin framtid, velge sin livsstil. Dette valget var reelt, men mennesket var skapt slik at om man valgte galt, ville det få katastrofale følger. Helt enkelt fordi mennesket er skapt i Guds bilde til å fungere i Guds plan og kan derfor aldri fungere tilfredsstillende utenfor Guds vilje.

Våre forfedre lot seg lokke og lure. De ble fristet av tanken på å bli lik Gud ved å gjøre seg uavhengig av Gud. De ville selv kunne avgjøre hva som var rett og galt, godt og vondt. De gjorde derfor opprør mot Guds styre og trodde de kunne komme fra det med gevinst. Dessverre for dem og alle oss andre som er deres etterkommere, fikk deres valg katastrofale følger.

Mennesket kom på kant med sin skaper. De ødela det gode fortrolige forhold de hadde til sin opphavsmann. Deres eget forhold som mann og kvinne ble ødelagt. Undertrykking og maktkamp var resultatet. Mennesker begynte å skylde på hverandre. De fraskrev seg ansvar. Hat oppsto. Mord fant sted. Torner og tistler tok til å gro på jorda. I svette og hardt arbeid, med smerte og vånne gikk livet videre i en verden hvor mistillit og fiendskap nå rådde grunnen hvor Gud hadde skapt tillit og vennskap.

Hele verden kom i ubalanse. Naturen vitner i dag tydeligere enn noen gang før om denne ubalanse. Bibelen sier at hele skapningen sukker og stønner under de byrder som er lagt på den. Vi hører disse stønnene høyere enn i tidligere tider. Den ene økologiske krise etterfølger den andre. Mennesket blir stående som den store forurenseren. Den moderne sivilisasjon høster i dag fruktene av sitt egoistiske misbruk av ressurser og sine tankeløse brudd på naturens lover.

Men Guds plan er en frelsesplan. Gud har ennå sitt klare mål med menneskene og denne verden. Han har en klar plan for frelse for hele sin skapning. Han vil nå det mål han satte seg før verdens grunnvoll ble lagt.

Gud forkytter Godt Nytt

Med det samme mennesket syndet og gjorde opprør mot Gud og måtte smake de bitre fruktene av det, forkynte Gud dem Godt Nytt! Han gjorde det klart for dem at han ikke hadde gitt opp sin plan med mennesket. Han sa at det skulle komme ei ætt, et avkom, en mann, en generasjon som en dag skule vinne over fienden. Bibelens første profeti som kom fra Guds egen munn forkytter et håp som har fulgt menneskeheten siden, og vi er nærmere oppfyllelsen av dette håpet enn noen annen generasjon før oss.

Løgneren, forførereren, den vonde, ødeleggeren skal knuses. Sannhet og rettferdighet skal seire på jorda. Mennesker skal leve i frihet fra den vonde løgneren som skaper hat og fiendskap. Frelse skal gro fram på jorda. Mennesker skal bli gjenreist til sin rette plass i Gud. Jorda skal frigjøres fra forbannelsen. Verden skal bli født på ny. Det vil framstå en ny verden hvor rettferdighet rå. Der vil det ikke være sjukdom og død, alle tårer skal tørkes bort. Alt det vonde vil være utslettet. Mennesker vil leve i fred med sin Gud. De vil

nyte harmoni og gode forhold med hverandre og ha en dyp tilfredsstillelse inni seg i å gjøre Guds vilje.

Guds frelsesplan blir virkeliggjort i Kristus Jesus. Han er Guds Sønn som ble menneske. I alle deler ble han menneske lik og tok på seg våre kår. Han gjorde seg selv til en tjener og var lydlig mot Guds vilje jamvel om det kostet han døden. Han bar våre sjukdommer og piner og var en smertens mann for oss. Han tok våre synder på seg og bar dem opp på korset. Han gav seg selv for oss. Han gikk i døden for oss. Han tok vår straff på seg. Nå kan Gud være rettferdig og gjøre den rettferdig som tror på Jesus Kristus.

Jesu Kristi kors har en kosmisk/universell dimensjon. På korset forsonte Gud himmel og jord med seg selv. Jesus er gjort til hode over alle ting. Det er Guds frelsesplan å samle alt til ett i Jesus Kristus, både det som er i himmelen og det på jorda. Gjennom Jesu Kristi blod vil Gud føre hele universet tilbake til seg og stifte fred mellom seg selv og alt i himmel

og på jord. I historiens midtpunkt gjenoppretter Gud altets harmoni ved å samle det ganske univers i Kristus som dets sentrum og hode.

Det er nyttig for oss å se denne kosmiske dimensjon i Guds frel-

sesplan og Jesu Kristi død på korset. Det er ikke bare snakk om personlig frelse, men om universell frelse. Dette er et farlig ord å bruke rent teologisk, men det ligger ikke i dette uttrykket at alt og alle en gang skal bli frelst. Bibelen taler klart om dom og straff over djevelen og alle som synder. Likevel må vi understreke at forsoning og frelse omfatter hele universet som etter den store regnskapsdagen, dommens dag, vil nyte harmoni.

Gud har en plan for hele jorda

Når vi forstår at Guds frelsesplan omfatter hele det skapte univers, er det ikke vanskelig å forstå at det betyr at Gud har en plan for hele jorda. Gud hadde en hensikt da han skapte jorda og hans plan står frem-

Jesu Kristi kors har
en kosmisk/universell
dimensjon. På korset for-
sonte Gud himmel og jord
med seg selv.

deles ved lag.

Bibelen sier klart at Gud har lagt en plan for hele jorda. Når Herren Allhærs Gud har lagt en plan, hvem kan da hindre at Guds plan blir fullført? Hvem kan stanse Gud? Hvem kan omstyrte Guds plan? Ingen!

Gud ønsker å fylle denne jorda med kunnskap om Herrens herlighet. Han vil at alle skal ha kunnskap om hvor god og kjærlig han er. At alle mennesker skal se Guds frelse. Dette har han satt seg fore og ingen kan hindre han i å gjøre det.

Gud reiser opp et folk, en ny generasjon som skal velsigne alle andre folk. Alle familier, alle slekter på jord skal få merke velsignelsen fra Gud. Folk av alle språk, farger, stammer, nasjonaliteter og raser skal synge lovsanger til Gud og stå sammen skulder til skulder og tjene Gud.

Hele jorda skal fylles med Guds herlighet. På samme måte som vannet dekker havets bunn. Det finnes ingen tørr flekk på havets bunn. Det vil ikke finnes et eneste sted på denne jorda som ikke vil merke Guds herlighet. Gud vil i de siste dager utøse av sin Ånd over alle mennesker, uansett hvor de bor og hvilken kultur de tilhører. Av alle språk skal det lyde lovsang. Mennesker med allslags bakgrunn skal oppleve Gud. Hele jorda skal få merke Guds nærvær på en måte vi aldri har sett før.

Gud har en god framtid for denne jorda. Han har gode planer for jorda og menneskene som bor her. Paktstegnet som vi ofte ser på himmelen skulle fylle oss med trygghet og glede. Jorda skal ikke ødelegges, livet skal aldri mer utryddes. Guds plan skal fullføres. Jorda skal fylles med herlighet og frelse. Profeten Jesaja sier at det kommer en dag da alle mennesker skal se Guds frelse! (Jes.40,5; Luk.3,4-6)

Hva Gud gjør i dag? Hvor er vi i Guds tidsplan?

Svaret på dette spørsmålet er svært enkelt. Gud arbeider for å fullføre planen sin og vi står nærmere fullendelsen enn noen gang før. Men aller viktigst er det å forstå hvilke mål Gud har, hvilken plan han har for arbeidet. Hva vil Gud gjøre for og med mennesker? Gud har en plan for hvert eneste menneske, men for å forstå denne planen må vi kjenne

Guds mål med mennesker generelt. Hva ønsker han å gjøre med oss? Er det å bli frelst mer enn en livsforsikring for evigheten?

Det er også viktig å forstå at Gud ikke bare arbeider med individer. Han arbeider med å danne seg et folk. Gud ønsker seg en bolig, et hus, et hjem her på jord som er sammensatt av mange levende mennesker i et fargerikt fellesskap. Men Gud er heller ikke bare interessert i mennesker.

Gud bryr seg om hele skaperverket sitt. Hans plan omfatter alt det skapte.

For å forstå hva Gud gjør må vi forstå Guds plan for den skapte verden. Hvilken framtid har denne jorda? Hvordan vil utviklingen være? Skal jorda forgå i en atombombe eksplosjon? Vil forurensningen bare øke og øke? Har mennesket ei framtid på jorda? Når vi kjenner Guds plan og mål, da vil vi mye bedre forstå hva Gud gjør på jorda i dag. Da kan vi også ha sjanser til å forstå hvor vi er i Guds tidsplan, selv om Jesus sier at verken han eller englene kjenner dag og time.

Gud bruker mennesker til å fullføre sin plan.

Gud arbeider gjennom mennesker. Dette finner vi fra første til siste side i Bibelen og vi finner at Gud arbeider på en spesiell måte med menneskene. Han skapte bare to, mann og kvinne, men gav dem et oppdrag om å fylle hele jorda med Guds likhet og styre. Han begynner smått, men har store mål. Han begynner med noen få, men har planer om veldig mange. Slik arbeider Gud i dag også.

Da Jesus kom valgte han seg ut tolv vanlige arbeidsfolk til å være hans lærlinger. Det meste av si tid brukte han sammen med disse få han hadde utvalgt. Massene oppsøkte han, ville gjøre han til konge, men han trakk seg unna. Han prioriterte de tolv som han underviste om hemmelighetene i Guds rike. Da hans gjerning på

jorda var fullført, gir han de tolv en verdens omfattende oppgave.

Gå ut i all verden, sa han, og gjør alle folkeslag til disipler. Her har han tolv vanlige arbeidsfolk i et lite okkupert land i en avkrok av verden, og så snakker han om hele verden. Kan tolv mennesker påvirke en hel verden? Ja, historien viser

det veldig tydelig. Med de moderne kommunikasjonsmidler vi har i dag, er det lettere enn noen gang for noen få å påvirke de mange.

Med eller uten moderne teknikk, dette er måten Gud arbeider på.

Han velger ut

noen få, han begynner smått, men har alltid store ting i tankene. Han utvalgte seg en bondegutt fra Østfold i si tid. Denne ene mannen som var tent i brann av Herren, satte djupe spor etter seg i landet vårt. Tusener av kristne følger nå i hans fotspor og gjør krav på å være hans åndelige arvtakere.

Jesus talte til sine lærlinger om å vinne hele verden. Om å gjøre folkeslag til Jesu lærlinger, ikke bare individer. Det vil ikke skje gjennom teknikk og moderne oppfinnelser, men gjennom mennesker. Gud har satt seg fore å forvandle mennesker og derved forandre verden. Gud arbeider målrettet og planmessig gjennom mennesker på jorda, og vi vet han vil få det resultatet han har seg som mål.

Tekst: Erling Thu

Med eller uten moderne teknikk, dette er måten Gud arbeider på. Han velger ut noen få, han begynner smått, men har alltid store ting i tankene.

Fra mennesket til Gud i sentrum

Altfor mange kristne har et menneskesentrert perspektiv på troen og kristenlivet sitt. De har en kristendom hvor hovedsaken er at menneskers behov blir møtt. De arbeider derfor for å gjøre kristentroen moderne og relevant i dagens samfunn, ut fra hva det moderne mennesket verdsetter og godtar. I denne utgave av FOLK tar vi ikke utgangspunkt i mennesket, men i Gud, hvem han er og hans evige hensikt. Jesus kom for å forkynne Guds rike. Jesus gjorde Guds rike til det mest sentrale i livet sitt. Han knyttet Guds plan og hensikt til Guds rike. Det er bare når vi forstår forholdet og forskjellen mellom menigheten og Guds rike, at vi vil kunne tjene Guds plan og hensikt i vår levetid, - i vår generasjon.

Guds rike er absolutt, kirken er relativ. Kirken står i et forhold til noe som er større enn seg selv, - Guds rike! Menigheter blir født når Guds rike blir forkynt og mennesker kommer inn i Guds plan og begynner å tjene Herren. En menighet vil bare være livskraftig i den grad den lever i lydig tro til Herren og i ånd og sannhet er et

Guds rikes fellesskap. Jesus sa: Søk først Guds rike! Han sa ikke: Søk først kirken! Det var Guds rike som var det sentrale for ham. Det er bare når Guds styre får første prioritet i våre liv og i våre menigheter at alt vil falle på plass.

Guds arv blant de hellige

Fra ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham være ære i evighet! Amen. Rom.11,36

Guds plan har sitt opphav og mål i treenigheten. Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er én Gud. De tre personene i guddommen lever for hverandre, og viser oss korsets og kjærlighetens evige vesen og prinsipp. Dette kjærlighetens fellesskap som Gud er, er opphav til alt det skapte, holder alt ved lag og er endemålet for hans evige plan.

Sønnen og Ånden ønsket å virkeliggjøre det Faderens hjerte lengtet etter: en stor familie av sønner og døtre likedannet med Jesus - den enbårne Sønnen. Denne familie ville bringe ham faderlig ære, herlighet og tilfredsstillelse.

Faderen og Ånden elsket Sønnen og ønsket å gi ham et legeme bestående av mange lemmer som kunne være en synlig manifestasjon av Sønnen. De planla et legeme for Sønnen, et redskap for ham å uttrykke seg selv gjennom, et instrument han kunne arbeide

med, et legeme som er fylt av ham og derved blir en fullstendigjøreelse av ham fordi hans fylde nå kan uttrykkes.

Faderen og Sønnen elsket Ånden og ønsket å gi ham et herlig tempel bygd av levende steiner som kunne

være hans evige bolig.

Den treenige Gud, tre i en, finner individuell glede i denne store trefoldige hensikt og intensjon: Familien, Legemet og Templet, som alt uttrykkes gjennom menigheten, den også tre i en! Menigheten blir kalt en arv, den er Guds utvalgte og herlige del, hans spesielle eiendom. (Se Ef.1:18 Den Hellige Skrift) Den er Guds arv blant de hellige, den er til for Gud! I menigheten blir Guds fylde uttrykt, hans evige hensikt virkeliggjort og den treenige Gud synliggjort.

Gud har planlagt at Jesus i alle deler skal være den fremste og ypperste. Han er den førstefødte i familien, alle sønner og døtre skal formes i hans bilde (Rom.8,29). Han er hode for legemet (Kol.1,18-20). Han er grunnvollen, hovedhjørnesteinen og toppsteinen i templet. Jesus er den sentrale personen i Guds evige plan.

Vi er til for Faderen som finner stor glede i sine barn.

I det kristne fellesskapet blir sønner og døtre gjennom disippelgjøring og oppfølging like-dannet med den enbårne Sønnens bilde. Gud blir tilfreds når han ser seg selv i oss. Vi er Kristi vellukt for Gud.

Ved troen på Jesus Kristus blir vi ført inn i samfunnet med Gud. Faderen ønsker fellesskap med sine barn, og vi er kalt til samfunn med ham.

Vår viktigste tjeneste er å tilbe

Faderen i ånd og sannhet. Faderen elsker tilbedelse og vi er skapt til å være til pris og ære for hans herlighet! Lik enhver far elsker Faderen å motta takk fra sine barn. Vi er hans familie av konger og prester som bærer fram lovprisningsoffer som gleder hans

Idet vi nekter å kompromisse eller å skikke oss lik denne verden, står vi fram som hans egen familie, Guds eget folk, selv tegnet på hans triumf og beviset på hans kjærlighet.

farshjerte.

Vi er Guds egen, verdifulle eiendom. Idet vi nekter å kompromisere eller å skikke oss lik denne verden, står vi fram som hans egen familie, Guds eget folk, selve tegnet på hans triumf og beviset på hans kjærlighet. Menighetens betydning for Gud finnes ikke i aktiviteter, men i det vi er! Det viktigste er at vi forstår at vi er hans egen eiendom og derfor bare anerkjenner hans navn som vårt navn idet vi lever får å bringe ære til ham.

Vi er Guds familie som føres fram til modenhet. Vi er også hans medarbeidere. Som en far og sønn arbeider sammen, arbeider Gud og mennesker sammen som medarbeidere for å fullføre Guds plan. Gjennom vår bønnetjeneste blir Guds vilje effektivert i denne tidsalderens kosmos. Når lever i et nært samfunn med Gud og kjenner Guds vilje, kan vi binde og løse på jorden det som alt er bundet og løst i himmelen. Gjennom vår bønnetjeneste er vi et ekko av him-

melen på jorden og gleder Faderen med vår bønn om at Guds rike må komme og hans vilje skje blant menneskene.

Når vi forkynner Guds plan og kunn- gjør hans evige visdom og hensikt, finner han stor glede i å fullføre det han har satt seg fore å gjøre før verdens grunnvoll ble lagt.

Jesus Kristus gav seg selv for oss

Jesus Kristus elsket oss og gav seg selv for oss. Så dyrebare var vi for ham at han la ned sitt eget liv for å vinne seg et folk som kunne være hans brud. Ingen pris var ham for stor. Han satte oss så høyt at han gikk i døden for å frikjøpe mennesker fra syndens og dødens favntak. På denne måten kunne han hellige og rense oss gjennom ordets forkynnelse. Hans inderlige ønske var å kunne stille bruden fram for seg selv i herlighet. Han ønsket oss som sin brud for seg selv! Han ønsket å kunne la oss få del i den herlighet han selv

eier, så vi kunne være hellig og feilfri, uten flekk eller rynke. (Se Ef.5,25-27)

Vi er Kristi synlige legeme som fungerer som et redskap han kan uttrykke seg selv gjennom. Vi er det redskap Jesus Kristus virker gjennom. Vi er her for å gjøre hans gjerninger, å fortsette det verk han begynte da han vandret på jord omlag 2000 år tilbake. Hva gjorde han? Her er noen av hans gjerninger:

Han brukte mye tid med Gud i bønn, han forkynte evangeliet om Guds rike, han lærte folk Guds vilje, han helbredet de syke, han satte de bundne fri, han disiplert sine etterfølgere, hans hellige nærvær ble en dom over verden.

Sammen er vi kristne fylt av Kristus, sammen er vi en beholder for Kristi fylde. Vi er bare en kristen menighet i den grad vi er fylt av Kristus! Vår viktigste funksjon å ta imot av ham, stadig bli fylt av ham, stadig leve hans liv i fornyelse og fylde. Det var Guds plan å gjøre seg selv synlig i Kristus gjennom oss!

Når vi vokser til manns modenhet og når aldersmålet for Kristi fylde, kommer Kristus mer fullkomment til uttrykk, hans nærvær og gjerning blir mer fullstendig i verden. Paulus taler om å utfylle det som ennå mangler i Kristi lidelser, det blir fullført gjennom oss som tjener ham. Vi er redskap for Kristi herredømme i verden. Vi forkynner og bringer Guds rike til menneskeheten. Vi representerer Kristi kongelige styre i verden. Vi er et samfunn av mennesker som bøyde seg for Kristi herredømme og som brer hans styre ut i verden ved å legge alle ting under hans føtter. Vi er Kristi brud som han elsker og arbeider på for å framstille den for seg selv i skjønnhet og herlighet. Men det er også vår oppgave å gjøre oss selv rede for Lammets bryllupsfest. Det er gitt oss å pryde oss selv med rettferdighetens lysende velgjerninger som blir utført i kjærlighet. Kristi brud er en passende medhjelper for ham, som utfyller sin brudgom og fram for alt bringer ære og herlighet tilbake til ham.

Den Hellige Ånd bor i oss

I den første henvisning til Ånden i Bibelen, svever den Hellige Ånd over det formløse, tomme og kaotiske dypet, men han fant ingen hvile og arbeider for å skape en forandring i situasjonen. Gjennom hele Det gamle testamente finner vi at Gud lengter etter et hvilested, men finner ingen permanent plass. Ånden hvilte en tid over visse personer, fylte Tabernaklet og Templet med sin herlighet, men fant ingen varende bolig. David talte profetisk om Sion, Den levende Guds menighet: For Herren har utvalgt Sion, som han vil ha til bolig. «Dette skal være mitt hvilested for alltid, her vil jeg bo, det er mitt ønske. Maten på Sion vil jeg velsigne, og de fattige vil jeg mette med brød. Sions

prester kler jeg med frelse, og de fromme skal rope av fryd. Der lar jeg Davidsætten få makt, jeg lør en lampe i stand for min salvede.» (Salme 132:14-17)

Vi er Åndens helligdom og bolig slik paktens ark var stedet for Guds nærvær i tabernaklet i ørkenen. Ånden svever ikke lenger hvileløst over et kaotisk kosmos, han har funnet en heim, en bolig, et hvilested som er helligdommen av hans forløste folk. Vi har blitt en bolig for Gud i Ånden og Den Hellige Ånd bor i oss. Når

Gjennom Jesus Kristus har vi lært Guds plan å kjenne, ja, mer enn det, vi er kommet inn i Guds plan. Vi kan forstå hans evige hensikt og leve i samsvar med hans vilje her og nå.

vi ber og tilber, er vi Åndens tempel - et bønnens hus for alle folk. "La din vilje skje på jorden, så som i himmelen!" Slik lærte Jesus oss å be for å fremme Guds plan i vår verden. Når hver enkelt av oss bærer våre legemer fram som levende offer til hans disposisjon, blir vi Åndens bolig, hans eget domene.

Vi er bestemt til å være bærere av Guds herlighet. Gud taler og gjør seg kjent gjennom vanlige mennesker. Derfor må fullt ut gi rom for Ånden og la han få virke gjennom oss. Da er vi bærere av det friske profetiske ordet fra Guds nærvær. Guds lov er ved Den Hellige Ånd skrevet i våre hjerter og i selve vår natur, vi er her for å gjøre hans vilje. Alle de som er drevet, kontrollert og styrt av Ånden, de er Guds barn, sier Guds ord. Det er Guds plan at vi skulle leve er overnaturlig liv ved å tjene ved Den Hellige Ånd. Bare den som er salvet av Ånden er velbehagelig for Gud. Vi lever ved Ånden et overnaturlig liv hvor Guds kraft viser seg i forvandlede mennesker - i sannhet: et oppstandelses liv. Den Ånd som reiste Jesus opp fra de døde, bor i oss og manifesterer seg ved sine nådegaver gjennom hver enkelt kristen. Når vi er et hvilested for Ånden, vil han virke for å forandre hele verden ved den samme kraft som reiste Jesus Kristus opp fra de døde.

Vi er i verden, men ikke av verden.

Ved troen har vi kommet inn i et fortløpelig forhold til den treenige Gud. Vi er ikke lenger av denne verden. Vi lever nå i en annen dimensjon, om vi kan bruke det uttrykket. Vi er i høyeste grad menneskelige og synlige, men samtidig har vi fått del i den usynlige verden. Vi er borgere av Guds rike. Troen på den treenige Gud er fellesnevneren som binder oss sammen som Guds folk på tvers av alt som kan skille mennesker fra hverandre i tid, kultur, rase, klasse, språk, geografi, historie, bakgrunn osv.

Gjennom Jesus Kristus har vi lært Guds plan å kjenne, ja, mer enn det, vi er kommet inn i Guds plan. Vi kan forstå hans evige hensikt og leve i samsvar med hans vilje her og nå. Det gjør at vi kan heve oss over alle menneskelige skiller. Det betyr at vi slipper å bli fanget i menneskelige småligheter. Når vi har forstått litt av Guds store plan, får vi med en gang et himmelsk perspektiv på livet som kaster glans over hverdagen.

Når vi lever slik er vi til velsignelse for våre naboer, arbeids- eller klassekamerater. Når vi er grepet av Guds plan vil vi leve til hans ære og la hans sjenerøsitet og kjærlighet flyte gjennom oss ut til menneskene rundt oss. Når vi forstår Guds plan, slutter vi å være menneskesentrert. Da legger vi våre liv ned for ham som har betalt en så høy pris for oss, for å tjene ham i kjærlighet. Når vi har overgitt oss helt til Gud, vil vi uansett hva vi gjør tjene våre medmennsker med Guds kjærlighet!

Tekst: Erling Thu

Guds hemmelighet

Når vi lærer Gud å kjenne, vil vi også gradvis bli grepet av hans plan og vilje. Vår bønn er at vi sammen kan få er glimt av hans vidunderlige plan. Da har vi også muligheten til å forstå hvordan Gud gjennomfører sin plan.

Gud arbeider etter en plan som ble lagt fra evighet av¹. En skal ikke lese mange linjene i brevet til Efeserne eller Kolosserne før en blir klar over at alle ting arbeides ut i henhold til den plan Gud la før noe ble skapt. Vi finner uttrykk som "sin frie vilje", "sin viljes hemmelighet", "sin plan", "sitt frie råd", "husholdning" og "hensikt". Gud vil at vi skal kjenne hans plan. Den samme nåde som gir oss tilgivelse for all synd, gir oss også all visdom og forstand så vi lærer å kjenne Guds plan². I brevet til Kolosserne blir vi ført rett tilbake til det som var i Guds hjerte og tanke fra før verden ble skapt³. Vi får vite hva Far tenker om sin Sønn. Det blir kalt hemmeligheten, en guddommelig hemmelighet⁴. Det er viktig å forstå at før noe ble skapt, bar Gud en hemmelighet i sitt hjerte. Noe han ikke hadde delt med noen. Han bar på en dyrebar hemmelighet angående sin Sønn. Alt Gud gjorde fra skapelsen og ned gjennom hele historien var styrt av hemmeligheten om sin Sønn. Han røpet det ikke til noen⁵. Men så, da tiden var inne, sendte han sin Sønn. Sin kjære Sønn! Ved en åpenbaring fra Den Hellige Ånd gjorde han kjent for oss denne hemmeligheten. Apostler og profeter har fått nåde fra Gud til å formidle åpenbaring av Guds plan⁶ til menigheten. Det sier seg selv at det er en fordel å ha med apostler og profeter å gjøre og at vi i hver generasjon trenger å forstå Guds plan. I det øyeblikk

Satan fikk lure kristne til å tro at det ikke lenger fantes apostler og profeter, hadde han også fått menigheten bort fra å leve i forståelsen av Guds evige plan. Vi satte oss selv og våre egne behov i sentrum i stedet for Kristus. Vi begynte å se ting fra vårt behovstyrte og menneskelige perspektiv, i stedet for å se ting fra Guds synsvinkel. I sin nåde involverer Gud oss i sin plan, men alt dreier seg først og fremst om Kristus. Han skal i alle ting være den fremste. Alt skal vise hans herlighet. Først av alt må vi forstå at vi snakker om en familieplan, ikke en bedriftsplan. Det er Far som har lagt en plan

for sin kjære Sønn⁷. Vi snakker om et guddommelig kjærlighetsforhold, ikke om formaliteter. Faderen elsker Sønnen og vil gi ham en brud som

Det er viktig å forstå at før noe ble skapt, bar Gud en hemmelighet i sitt hjerte. Noe han ikke hadde delt med noen. Han bar på en dyrebar hemmelighet angående sin Sønn.

er hans like. Sønnen elsker Faderen og vil gi ham en bolig der han er hjemme. Gjennom hele skriften ser vi at de begge arbeider for å gi til hverandre. Det er vidunderlig å se i slutten av bibelen hvordan Guds bolig og

bruden er en og den samme. Hans menighet, full av Herrens herlighet, vil helt og fullt tilfredsstille Guds lengsel.

Guds plan dreier seg altså om "Hans kjære Sønn"⁸. Vi trenger å forstå den

posisjon Far har gitt ham. Han er før alle ting, og alt står ved lag ved han⁹. Guds plan er at Kristus i alt skal være den fremste. Han skal være alt i alle. Alle ting skal vise Kristus. Alt skal være til pris for hans herlighet. Guds ord viser oss flere nivåer for gjennomføringen av hans plan. Gud gjennomfører sin plan i livet til den enkelte troende. Videre i menigheten som er Jesu legeme. Videre ved utbredelsen av hans rike i verden slik at alle riker skal tilfalle Guds Salvete og det skal ikke bli ende på utbredelsen av hans rike. Til slutt skal Han være den sentrale person i hele universet. Både himmel og jord samles til ett i Kristus og han er i alle ting den fremste. Vi skal berøre to av disse aspektene i denne artikkelen.

I den enkelte troende.

La oss se på Guds ord igjen. Når Gud gjør kjent for oss hvor rik på herlighet denne hemmeligheten er, så uttrykkes det slik: "Kristus i dere, håpet om herlighet". Når vi sammenholder dette med "at Han i alle ting skal være den fremste", begynner vi å ane det første skrittet for å gjennomføre Guds plan. At han er den fremste "i alle ting", sprenger vår fatteevne. Men det som overvelder meg mest, er at gjennomføringen av denne enorme planen synes å starte i hjertet til den enkelte troende! Kan du fatte det? Den faktiske gjennomføringen av Guds veldige plan om sin Sønn, må faktisk begynne med at Kristus legges i hjertet på den enkelte troende her i tiden. Kristus i deg, håpet om herlighet. Det som var i Guds hjerte fra før verdens grunnvoll ble lagt, får sin begynnelse ved at hver enkelt mottar Kristus i sitt hjerte ved tro. Gud begynner på innsiden. Vi mottar Kristus. Gud åpenbarer sin Sønn i oss. Det er noe ganske annet enn å bli religiøs. I motsetning til all religion snakker vi her om Kristus i oss. Kristus blir åpenbart i oss¹⁰. Kristus lever i oss¹¹. Kristus vinner skikkelse i oss¹². Kristus tar bolig i våre hjerter¹³ og Kristus blir herliggjort i oss¹⁴. Det eneste som betyr noe er å være en ny skapning¹⁵. Det var dette Galaterne ikke hadde grepet og som gjorde at de gled inn i lovishet og religiøs trelldom.

Denne missforståelsen gjør at mange bare har en kristelig filosofi, er med i kristelige aktiviteter og kristelige institusjoner. De er ikke født på ny. De kjenner ikke Kristus på innsiden. Men menigheten er ikke en bevegelse eller institusjon som søker medlemmer eller støttepartnere. Menigheten er Kristi legeme og har ingen eksistensberettigelse uten at den er en åpenbaring av Kristus. Vi blir målt og dømt etter hvor mye Guds kjære Sønn er synlig mellom oss. Men dette er bare begynnelsen. Når Kristus blir åpenbart i meg, kan jeg ikke leve alene lenger. Jeg må leve menighet! Det neste trinnet som Gud planla fra evighet er altså:

Menigheten som er Jesu legeme.

Paulus ber om at vi må styrkes i vårt indre menneske, så Kristus kan bo ved tro i våre hjerter¹⁶. Uttrykket "å bo" innebærer "å få sitt hjem" eller "slå seg ned" i ditt hjerte. Ikke alle hus er ditt hjem. Så snart Gud finner sitt hjem i ditt hjerte leder det til neste vers. Så vi, rotfestet og grunnfestet i kjærlighet, sammen med alle de hellige..... fatter Kristi kjærlighet. Kristus i mitt hjerte fører øyeblikkelig til "alle de hellige". Jeg må leve menighet, jeg må leve Kristus. For meg er livet Kristus! Kristi herredømme i mitt hjerte, fører til at prinsippene for legemet kommer på plass. Han er hode for legemet. Jeg forstår og verdsetter autoritet. Både hans direkte autoritet ved sitt ord og sin ånd, men også hans delegerte autoritet gjennom et lederskap innsatt av Gud. Hans liv i gjennfødte hjerter gjør at jeg forstår og verdsetter fellesskap med brødre og søstere. Liv og fellesskap erstatter formaliteter og former. Jeg er ikke lenger preget av individualisme og egne opplegg etter at Jesus er på plass i hjertet.

Han er hodet for legemet, som er menigheten. Han er opphavet, den førstefødte av de døde, så han i alt skal være den fremste¹⁷. Siden Jesus

er hode for legemet vil hans herredømme i mitt personlige liv rydde bort individualisme og få meg til å søke samhandling med de andre. Legemet kom i stand ved hans oppstandelse. Som hode er han både opphavet og den førstefødte fra de døde. Jesu oppstandelse var den ytterste demonstrasjon av Guds kraft i universet. Det var Guds fullkomne seier. Det er dette Jesu legeme representerer. Da Satan så at Jesus fra opphavet var den fremste, ønsket han den plassen. En uavhengig ånd som ønsket noe for seg selv kom inn utenom det hodet Gud hadde satt inn. Det førte til splid slik at enheten ble ødelagt. Da Jesus stod opp fra de døde, demonstrerte han sin seier over fienden. Denne seier skal nå demonstreres ved enhet i hans legeme som er menigheten. Når vi oppdager hvor stor hans oppstandelsesmakt er for oss som tror, vil legeme begynne å fungere¹⁸. Problemet er at vårt eget selv står i veien for livet i legemet. Vi kan ikke komme inn i Jesu legeme før vi er korsfestet. Legemet består utelukkende av dem som er døde og oppreist med Kristus. Bare det som har gått gjennom korset og oppstandelsen fungerer i legemet.

Men det som overvelder meg mest, er at gjennomføringen av denne enorme planen synes å starte i hjertet til den enkelte troende!

Konsekvensen er at vi må leve vårt liv hver dag ved å ta opp korset og følge Jesus. Det er ingen andre muligheter. Ingen ting krever korsfestelse mer enn å leve med andre kristne dag for dag. Åpenbaringen av

Guds plan, gjør at det ikke finnes alternativer til å leve et forpliktende menighetsliv til hans ære!

Legemet er nødvendig for at vi skal kjenne Kristus slik han er. Det er sammen med alle de hellige jeg kjenner bredden, lengden, høyden, dybden og lærer å kjenne hele Kristi kjærlighet. Om vi neglisjerer legemet blir Jesus hindret i vise hvem han er. Det er gjennom sin kropp han vil vise verden hvem han er, så frelse og liv kan flyte til alle mennesker. Når jeg sammen med de andre fatter hele Kristi kjærlighet vil verden rundt oss igjen kunne si: Se, hvor de elsker

hverandre. Slik vil hele jorden bli fylt av Herrens herlighet. Guds plan og vilje blir gjennomført og Jesus er i alle ting den fremste.

Vi ser at Guds mål og hensikt i alt han gjør fra evighet til evighet er at Sønnen i ett og alt skal være den fremste. Guds plan er å la alle bøye seg for det faktum at Sønnen er Herre over alle. Gud både skapte og frelste menneskene for Kristus (for hans del). Hele Guds plan og hensikt

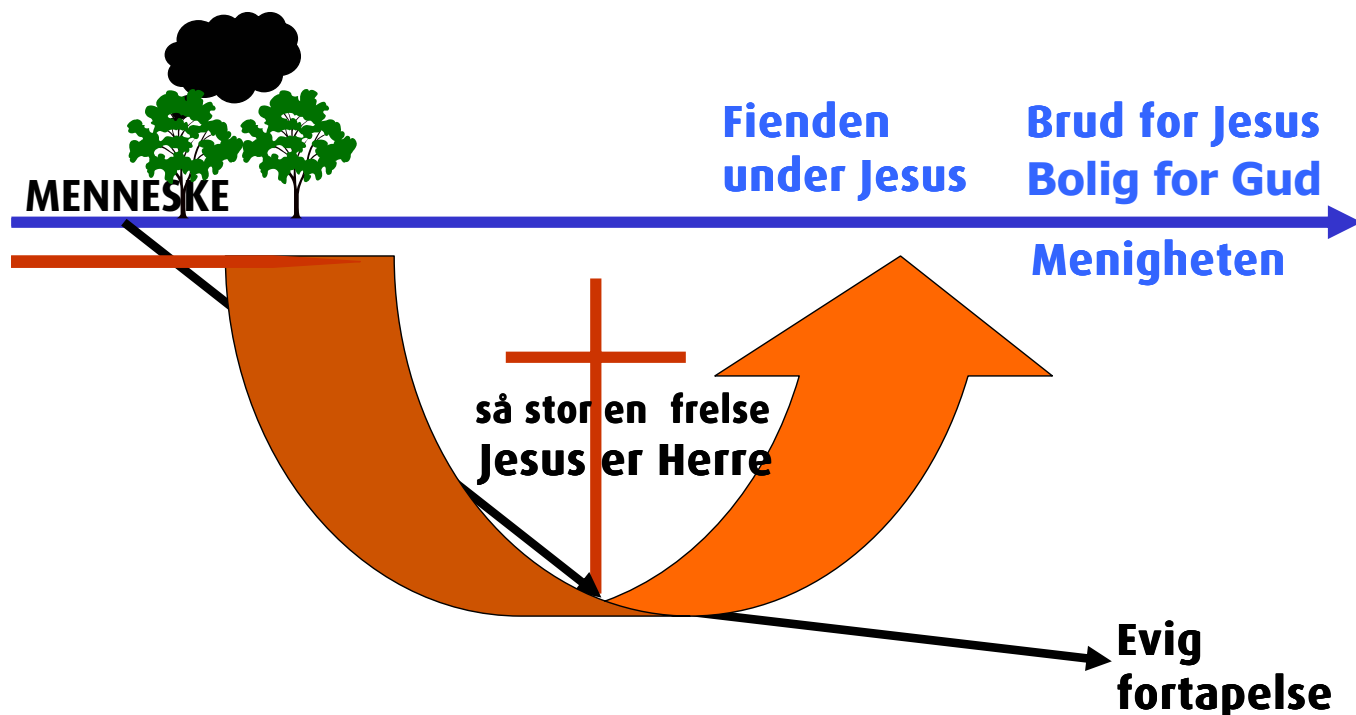
dreier seg om Kristus. Gud vil at alle ting skal demonstrere Kristi herlighet og at menneske ved å ha hans liv og hans herlighet må bli lik Kristus.

Tekst: Noralv Askeland

1 Ef.1,11
2 Ef.1,7-8
3 Kol.1,9-26
4 Kol.1,26
5 Kol. 1,26-27
6 Ef.3,3-5

7 Kol.1,12-13
8 Kol.1,13
9 Ko.1,17
10 Gal. 1,16
11 Gal. 2,20
12 Gal. 4,19
13 Ef.3,17
14 2.Tess.1,10
15 Gal. 6,15
16 Ef.3,16-18
17 Kol.1,18
18 Ef.1, 19-23

Guds plan - illustrasjon

Fra evighet la Gud en plan som er uforanderlig. Vi kan illustrere Guds plan med den blå ubrutte streke på tegningen. Ingen ting kan forandre hans plan.

Synd kan ikke påvirke den. Satan kan ikke ødelegge den. Gud har bestemt at han gjennom menneske vil overvinne fienden, likedan oss med sin Sønn, vise sin herlighet og finne sitt hvilested iblant oss. Vi vet at da Adam hadde muligheten til å velge Guds plan valgte han i stedet sin egen vei og falt ut av Guds plan. Å gå sin egen vei fører til slutt til fortapelse. Dette er illustrert ved de svarte pilene. Men Gud har fra evighet slaktet lammet og forberedt frelse for oss. Da tiden

var inne kom Jesus for å forson oss med Gud og føre oss tilbake inn i Guds plan. Dette er illustrert ved den røde pila. Kristus har alltid vært Guds førstevalg. Han har gitt oss evig liv og satt oss i stand til å tjene Guds plan i vår generasjon. Vi vil se fienden lagt under Jesu føtter. Vi vil se bruden som gjør seg i stand til å møte brudgommen. Vi vil se Guds bolig bygget så Gud får sin hvileplass. Vi kan umulig leve for oss selv eller slå oss til ro før Herren har fått det han ønsker.

"Guds Evige hensikt"

- en åpenbaring av Guds farshjerte

DeVern F. Fromkes bok "Guds evige hensikt"¹ er vel kanskje den boka etter bibelen som har vært mest betydningsfull for mitt eget kristenliv og den åpenbaring av Guds plan som jeg nå har det privilegiet å leve ut fra. Og det er nettopp det at Fromkes undervisning er så forankret i kjernebudskapet i bibelen, som gir boka den tyngde og klasse som den har.

Det er ikke enkle løsninger og snarveier til suksess som presenteres. Kristuslivet vil bare fungere når vi ser alt ut fra Fars perspektiv. Ja, Fromke er ber ikke om unnskyldning når han med enkle og gode illustrasjoner deler hvordan Guds plan springer ut fra Gud selv – hans synsvinkel, hans herlighet, hans vesen, og hans livsprinsipp, hans lengsel og ikke minst: hans farshjerte. Og det er ikke fritt for at en kan bli provosert av det en leser. Ja, så mye provoserte boka meg at jeg endte opp med spørsmålet: "Er det virkelig dette jeg vil? Orker jeg dette her?" Svaret kom like rask som spørsmålet: "Har jeg noe valg? Har jeg noe annet sted å gå?"

Den erkjennelsen var et vendepunkt i min kristne vandring. Svært mye forandret seg – ikke så mye opp i hodet som i et forandret liv og grunnleggende forandret fokus. Derfor er det en bok som jeg varmt kan anbefale alle kristne å lese. Vi har lest bibelen med våre menneskefokuserede briller alt for lenge. Fromkes bok vil åpne for deg sannheter for deg som står der klart som blekk, men som er

blitt sløret til av vår humanistiske og menneskefokuserede tankegang. I de neste avsnittene vil jeg forsøke å gjengi et par av hovedlinjene i boka, noen små smakebiter, så å si.

Det rette utgangspunktet

Et vesentlig spørsmål som Fromke tar opp, er: Hvorfor kom Jesus og døde på korset? Dette er et spørsmål som fort vil avsløre hvor vi har vårt utgangspunkt, i den evige Gud eller i oss forgjengelige mennesker. Svært mange vil svare: "for å frelse menneskeheten fra evig fortapelse". Guds plan i Kristus blir da å møte menneskers behov for frelse og forløsning. Selv om dette er en dyrebare sannhet, er det langt fra hele Guds plan. Det er bare en del av den. Guds plan finnes ikke i menneskets behov. Den finnes bare i Gud selv. Dersom vi har en snever menneskelig synsvinkel, vil vi gå glipp av Guds egentlig hensikt. Flere forsøk er gjort på å utvide perspektivet i forhold vår forståelse av Guds plan som det å bre ut Guds rike – det å råde på Guds vegne og innta nytt territorium (1.Mos 1.28). Dette er i og for seg også riktig, men kommer også til kort. Gud ønsker at mennesket skal være Guds representanter på jord, men det alene vil ikke tilfredsstillende Gud. Svaret finnes bare når vi går helt tilbake og ser hvem Gud er. Jesus selv introduserte Gud for oss som Far. Likeledes begynner Paulus i Efeserne 1, hvor han legger ut Guds plan for oss:

"Lovet være Guds, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har... velsignet oss med all åndelig velsignelse i Kristus... utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt i Kristus så vi skulle stå ulastelig og feilfri for hans åsyn... til å få barnekår

hos seg selv ved Jesus Kristus, etter sin plan og vilje... til pris for hans nådes herlighet...

Spørsmålet står der fortsatt: Hva er den egentlige grunnen til at Gud sendte Jesus? Svaret finner vi i den Gud er: Far! Alle tråder i Guds plan er farget av hans vindunderlige fadersinn. Det er derfor Gud ønsker familie, ikke ministerium eller bedrift – for også disse representerer Guds autoritet (Rom 13), og er satt til å råde på vegne av ham. Men Far ønsker sønner som kan glede hans farshjerte.

Derfor gir han oss sønnekår i Kristus². Ingen sønn har gledet Fars hjerte mer enn Jesus. Nettopp derfor er det han ønsker å likedan oss med sin Sønn bilde. Guds lengsel og ønske er en stor familie som er til pris for HANS nådes herlighet! Hvor snevre og navlebe-skuende har vi ikke vært

– som med fynd og klem har forkynt om Guds store nåde for oss, slik at vi skal bli frelst, men har latt det blir med det? Visst er det rett og godt å være glade for at Gud har frelst oss, men er gleden først og fremst på vegne av oss selv eller på vegne av Gud som får ære ved den herlighet nåden frembringer? Dersom vi forstår Guds plan og hensikt slik at vår frelse er det endelig målet, vil kristenlivet miste mål og mening, og vi forblir kraftløse og uten retning. Kun når den lengsel som springer ut fra Guds farshjerte får gripe oss, kan vi si som Paulus: "Ikke at jeg alt har nådd dette eller er fullkommen. Men jeg jager etter for å gripe det som gjorde at Kristus grep meg." (Fil 3.12, eng. overs).

Det evige, iboende kors i Gud

Når vi oppdager at Guds plan har sitt sentrum i ham selv og ikke i oss mennesker, må vi passe oss så vi ikke går glipp av å se hvilken fantastisk selvoppofrelse som finner sted i gud-

Hva er den egentlige grunnen til at Gud sendte Jesus? Svaret finner vi i den Gud er: Far!

dommen. Guds plan springer ut av Fars hjerte for sin Sønn. Han elsker Sønnen – derfor ønsker han flere av dem – for at Sønnen skal få et legeme som han kan uttrykke sitt liv igjen – en brud – en medhjelper som er hans like – en familie av brødre som er likedannet med ham selv. På den annen side ser vi hvordan Sønnen innvier seg for å virkeliggjøre Fars hensikt med seg selv – for at Far skal få mange sønner på samme måte som Sønnen kan bringe ære, glede og tilfredsstillelse til ham som Far. Mens Far planlegger for Sønnen, så lever Sønnen for Faderen. Ingen i guddommen lever grunnleggende for seg selv, men for de andre. Og det er nettopp denne uselviske egenskapen ved Gud, som gir og deler, som kan beskrives som det prinsipp Gud alltid handler etter – det evige, iboende korset i Gud. Korset er ikke noe Gud fant på da mennesket syndet, fremhever Fromke. Korset er et synlig uttrykk for det livgivende kjærlighetsprinsippet som alltid har vært i Gud.

Når Fars lengsel er å se mange sønner som blir likedannet med Sønnen, er det innforstått at han ønsker mennesker som vil hengi seg til samme korssets prinsipp som alltid har styrt hans eget hjerte. Det var dette valget Adam stod overfor da han hadde valget mellom treet til kunnskap om godt og ondt og livets tre. Det første ville innebære å leve ut fra og for seg selv. Livets tre ville bety at han ville leve en annens liv – Kristuslivet – ikke for seg selv, men for ham. Guds liv vil alltid bære det evige korsprinsippet i seg. Kristuslivet kan ikke leves for seg selv, men bare for en annen. Hele Jesu liv demonstrerte dette korslivet, som menneskeheten, på grunn av Adams fall, hadde blitt så fremmed for. Han gjorde ikke noe av seg selv, men levde ut fra det Far viste ham. Han gjorde ikke noe for seg selv, men kun for å være til behag og ære for Far. Hans liv og selvfornektende perspektiv gikk så på tvers av all menneskelig struktur

og tankegang, at de til slutt – blind av hat og raseri – naglet ham til korset. Adams fatale valg gjorde det historiske kors på Golgatahøyden nødvendig, men var først og fremst et synlig uttrykk for et guddommelig handlingsprinsipp som hele tiden har vært i Gud: å legge ned sitt eget liv for å gi liv til andre.

En kan undre seg over hvordan et skriftlærd lederskap kunne være så

Men Far ønsker sønner
som kan glede hans
farshjerte. Derfor gir han
oss sønnekår i Kristus.

blind, og hvordan de kunne få med seg folket i deres blinde hat mot han som kunne gi dem livet.

Men dersom

Jesu forløsende verk på korset bare er for oss, for vår frelse fra synd og evig dom til liv og helse og frihet, er det ikke bare enda et eksempel på den samme menneskesentrerte blindhet som naglet Jesus til korset? Dersom korset bare er til for å møte vårt behov for frelse og gjenreise, da har vi mistet av syne det Jesus kom for – å gjenreise det iboende kors i mennesket og gjøre det til dets livsprinsipp. Om vi kan gripe hans livsprinsipp, vil hans liv bli forløst i oss, og det er et liv som leves for andre, ikke for oss selv. Fromke sier det slik: "Vårt valg blir altså enten korset for meg eller korset i meg for Gud."

Når vi slik ser korset ut fra fars perspektiv, vil vi bli mer opptatt av hva korset kan utføre for Gud enn hva det kan utføre for oss. Vi kan mer forstå hva Paulus mener når han sier at han stadig overgis til døden, for at livet skal bli virksom i de andre (2.Kor 4.10-12). Vår død med Kristus på korset er ikke bare en korsfestelse av det gamle mennesket, som har funnet sted, men også det kors som det nye mennesker alltid bærer med seg, så Guds liv og kraft kan bli synliggjort og andre bli berørt og få del i det.

Glede: kjennetegnet på en modenhet

Kors og død er ikke ord som det naturlige mennesket forbinder med

glede, og overflod av liv, men for dem som er blitt grepet av den guddommelig livsform og den himmelske hensikten med livet, er det nettopp glede og begeistring som preger tilværelsen. Glede er noe vi er kalt til, og ikke noe vi kan velge bort, men en egenskap som er tvingende nødvendig for at vi skal kunne løpe mot målet til vi når frem. Også her er Jesus vårt eksempel, fremhever Fromke.

"... med blikket festet på Jesus, han som er troens opphavsmann og fullender. FOR å oppnå DEN GLEDE som ventet ham, LED HAN TÅLMODIG KORSET, uten å akte vanæren, og har nå satt seg på høyre side av Guds trone" (Hebr. 12, 2).

Den glede som ventet Jesus, og som gjorde at han holdt ut på korset, var nettopp dette at han ved korset skulle se mennesker satt fri fra synd og selvlivet, så de ble frigjort til å leve ut hans overflodsliv. Vi som er blitt forløst har fått del i denne gleden som ventet Jesus. Derfor er ikke galt å leve i en stadig fryd og glede over å ha fått del i frelsesverket, tvert imot er det en selvmotsigelse ikke å fryde seg. Som Jesus har også vi en glede som venter oss, en framtidig glede, en glede som vi har del i nå og som er full av forventning for framtida. Det er en glede som ikke er situasjonsbestemt, men som har sitt utspring i fellesskapet med Far. Til og med som fange i datidens fengsel hadde Paulus en kilde til glede som ingen kunne ta fram ham, men som han tvert imot kunne dele med andre: «Gjør så dere det samme: Vær glade, og gled dere sammen med meg!» (Fil 2.18). Paulus' glede var ikke knyttet til egen lykke eller suksess, men til hva Far kunne oppnå gjennom ham. Derfor kan han glede seg selv i møte med muligheten for at han måtte ofre livet for evangeliet (Fil 2.17). Fromke sier det slik om denne vedvarende gleden i Kristus:

"Glede kommer som et resultat av indre harmoni. Når det ikke finnes noen indre borgerkrig, når alt er under den samme kontroll og rettet mot det samme mål, da er glede en naturlig følgesvenn. Du søker den ikke, den er der iboende. Og

den er vedvarende, for den har rett og slett ingen grunn til å komme og gå. De betingelsene som får den frem den er en del av livets eget vesen. Det er ikke vi som har gledet; det er den som har oss!"

Fangskapet snudd

Fromke berører også den kristnes frihet i boka si. Frihet synes å være et dyptliggende mål for menneskeheten, og var drivkraften bak Adams fall. Dette viser oss at ikke all frihet, er sann frihet. Det gjelder også noe av den frihet som presenteres som kristen frihet. Når Gud har satt oss fri fra synd og det som vil ødelegge oss, er det ikke fordi vi igjen skal bruke denne friheten for oss selv, men for ham. Dersom vi bare er blitt satt fri fra, men ikke har oppdaget hva vi skal bruke friheten til, er det ikke lenge før vi igjen er under et åk som grunnleggende er det åket vi kom ifra, fremhever Fromke. Paulus advarsel til galaterne om ikke å vende tilbake til slaveriet under loven, understreker at det ikke finnes noen middelsone hvor en kan være fri og benytte denne friheten til egne interesser. Bare den som "ledes av

Ånden, er ikke under loven," slår Paulus fast.

Fromke forteller en gripende historie som illustrerer hvordan Gud har ment at hans dyrkjøpte frihet skal virke i oss. En ung slave har nettopp opplevd at mor og far hadde blitt solgt og tatt fra ham. En ukjent mann byr en uvanlig høy pris for ham, for etterpå å gi ham fri så han kan følge familien sin. Gutten øyner imidlertid sjansen å få tjene noen han kan stole på og sier: «Massah, når du har kjøpt meg for så mye, så vet jeg at jeg aldri vil finne noen som du.» Han rakte papirlappen tilbake. «Ikke gjør så jeg kommer til å bli solgt igjen. Jeg vil heller være din slave til jeg dør.» Gutten skjønnte at dersom han grep anledning til å bli fri, så ville det bare være spørsmål om tid, før en annen slavehandler gjorde ham til slave igjen. Den som ikke vil gi friheten fra seg for å bli Guds kjærlighetsfange som lever kun for ham, vil finne at den nyvunnede friheten ender i et nytt slaveri – slaveriet under selvet. "Den som dere fremstiller deres legemer for, hans tjenere er dere." Guds ønske er at vi skal

få fangenskapet snudd – fra å være fanget av synden eller selvlivet, til å være hans fange, drevet av hans hjertelag, hans lengsler og visjoner, hans Ånd. Dette fangenskapet er det Paulus beskriver når han sier: "For Kristi kjærligheten tvinger oss."

Tekst: Jimmy Thomsen

1 "Guds evige hensikt" er gått ut av trykk, men det arbeides med en nyttigivelse. Dersom det er interesse for dette arbeidet, kontakt FOLK. (For e-post, adresse og telefon, se foran i bladet.)

2 Der norske oversettelser gjengir "barnekår", vil mange engelske gjengi "sønnekår" som er mer korrekt gjengivelse fra gresk. "Sønn" i dette tilfellet har ikke med kjønn å gjøre, like lite som "brødre" har det, men inkluderer både menn og kvinner.

Tjen Guds plan i din generasjon

David var en ung mann på 30 år da han kom til makten i Israel for vel 3000 år siden. Gud hadde trent ham i sin skole, først som yngstemann av i alt åtte brødre, videre som gjeter i møte med skogens ville dyr, hvor hans tjeneste bare var sett og kjent av Gud. Han måtte jobbe for en svært ustadig og urettferdig sjef, Saul, for til sist å leve som fredløs, sammen med andre som også var utstøtt eller som levde i opprør. Og selv om han var omgitt av opprør og misnøye, valgte han å underordne seg kong Saul, som den konge Gud hadde salvet for nasjonen.

Gjennom denne "utdannelsen" ble David en mann som ikke lengre levde for seg selv og sine egne planer. Han hadde én ting på hjertet; å kjenne Gud og å gjøre hans vilje. Han var blitt en "tjener for Guds plan" og Apostlenes gjerninger 13:36 gir ham det vitnesbyrdet at han var det "så lenge han levde" eller "i sin generasjon".

David's generasjon

David's generasjon, eller samtid, var preget av forfall og oppløsning. Den var langt unna det kall og den hensikt Gud hadde ment for nasjonen. Israel skulle være til velsignelse for alle folkeslag og fylle verden med et

fellesskap under Guds styre. Det var det Gud hadde talt til Abraham, når han gav løftene om mange etterkommere.¹

Da Moses hadde ledet Abrahams barn ut av Egypt og lagt Faraos hær bak seg i Sivsjøen, priste han Gud og profeterte over folket. Han sa at Gud skulle føre Israel inn i det lovede landet, plante dem på fjellet "som er Guds eiendom" og lede dem til "Guds hellige bolig".² Israels løfte var et land for seg selv, men deres kall var større enn som så: de skulle finne et hvilested for Gud: "Søk til det stedet Herren deres Gud velger ut blant alle deres stammer, hvor han vil la sitt navn bo."³

Men fra Josvas dager hadde Guds sak forfalt i Israel. Nasjonen blir beskrevet å befinne seg i en tragisk tilstand under dommerstyret. Lavmålet på situasjonen finner vi i uttrykket; "hver mann gjorde som han selv fant for godt"⁴ og står i en total motsetning til hvordan Gud hadde ment det skulle være; et folk samlet om et felles oppdrag, styrt av Guds vilje og Guds plan. For å lykkes i dette hadde Gud utrustet Israel. Ved Sinai mottok de paktkisten, hans eget nærvær midt i blant folket, og Tabernaklet, hvor synd ble sonet og hvor en kunne finne fellesskap og ledelse fra Gud. På Samuels tid hadde Israel rett nok arbeidet med å innta løftelandet, men nasjonen var splittet, folket dyrket fremmede guder, og tabernakeltjenesten hadde opphørt. Øverstepresten Elis sønner hadde tatt paktkisten med ut i kamp og tapt den til fienden. Gud ordnet nok opp i saken og førte kisten tilbake til Israels landområde, men ingen i nasjonen spurte etter den under Sauls styre.⁵

En mann etter Guds hjerte

Dette var situasjonen når David kom til makten; en splittet nasjon som hadde glemt sitt kall og sin Gud. Men når lederne for de tolv stammene til slutt samler seg om den unge David som ny konge, er dette begynnelsen på en ny tidsregning i Israels historie.

Den nye kongen går straks i gang og arbeider etter Guds agenda. Etter

Gjennom denne "utdannelsen" ble David en mann som ikke lengre levde for seg selv og sine egne planer. Han hadde én ting på hjertet; å kjenne Gud og å gjøre hans vilje

at han har samlet folket, er det første han gjør å innta Jerusalem, og utvide og gjenoppbygge byen.⁶ Videre ordner og fornyer han gudstjenesten og levittenes tjenester⁷ og bringer paktkisten tilbake til nasjo-

nens sentrum⁸. Han slår fienden, ledet av Gud⁹ og reiser et nytt "tabernakel"¹⁰ som erstattet det som folket hadde neglisjert. Til sist vokser denne tanken i David, at han vil bygge et tempel, en bolig for Gud.¹¹

Å tjene Guds plan...

David var en mann etter Guds hjerte og det han gjorde og prioriteringen av de tingene han iverksatte, forteller oss noe om hva som ligger på Guds hjerte, hva som tjener hans plan. Vi kan samle det David gjorde i noen hovedområder: "Innta Jerusalem"

Som Moses profeterte, var det noe i løftelandet som Gud ville ha for seg selv, "hans hellige fjell", "hans hellige bolig", stedet "hvor han vil la sitt navn bo". Salmenes bok og de profetiske skriftene lærer oss at dette er Jerusalem, eller Sion-fjellet. Men Jerusalem var ikke først og fremst Israels hovedstad; fremfor alt var det Herrens fjell og Guds by.¹²

Hebreerbrevet forteller at vi i den nye pakt ikke lengre hører til et

geografisk eller politisk rike, men at vi har kommet til et "himmelsk Jerusalem". *"Nei, dere er kommet til fjellet Sion, til den levende Guds by, det himmelske Jerusalem.."* 13 Og Guds lengsel er fortsatt den samme. Han ser etter det som ikke er menneskers, men hans. Han vil at vi skal forstå at det ikke handler om vår tjeneste, men det å tjene ham. At det ikke er vår menighet, men hans hus. At vi kan ikke ta oss til rette og lage våre ordninger, men søke hans ordninger. At teologi ikke først og fremst er vår lære, men hans åpenbaring. At vi ikke skal søke ære til oss, men det som alle kan se og høre at er Guds og som gir ære til Gud. *"Men hvis en av disse kommer inn og alle taler profetisk, da vil han kjenne seg avslørt og dømt av alle; hans innerste tanker kommer for dagen. Han vil falle ned med ansiktet mot jorden, tilbe Gud og bekjenne: "Gud er sannelig blant dere!"*¹⁴

"Samle levittene"

Det er en underlig arbeidsplan for en ny konge å begynne med å samle landets presteskap. Landet er omgitt av fiender og maktskiftet er foranlediget av at den forrige kongen nettopp har falt i kamp. Likevel er det etter Guds hjerte å begynne med gudstjenesten, med prestskapet, med bønningen og tilbedelsen.

Da Gud møtte Moses på Sinai fortalte han hva han ønsket seg fra sitt nydannede folk; *"Dere skal være et kongerike av prester og et hellig folk for meg."*¹⁵ Det samme gjentar Gud når han i Kristus danner seg et folk av alle folkeslag og tungemål; *"Til et kongerike har du gjort dem, til prester for vår Gud, og de skal herske på jorden."*¹⁶ Jesus lærte oss at det finnes noe han kaller "den gode del" og at i alle tings travelhet er det det å sitte ved Jesu føtter, dyrke forholdet til Jesus og høre fra ham som kommer først av alt.¹⁷ Apostlene hadde skjont dette, da de delegerte oppgaver til sju utvalgte medarbeidere, sånn at de selv kunne vie seg til "ordets og bønnens tjeneste".¹⁸ Framfor alle andre ting, formaner Paulus sin unge medarbeider Timoteus (og menigheten han leder), å be. Be alle slags bønner, be med takk, be for alle mennesker og aller mest for de som har en høy stilling.¹⁹ Hvor bakvendt det enn kan virke for

den naturlige menneskelige tanke, begynner all virksom tjeneste for Gud der, i tilbedelse og fellesskap med Gud, i utrustning i den Hellige Ånd; i bønn.

"Hente paktkisten"

*"Så skal vi flytte vår Guds paktkiste hit. I Sauls dager spurte vi jo aldri etter den."*²⁰

Dette er et av de tristeste uttrykkene i forbindelse med innvielsen av Davids kongedømme. Tidligere hadde hver mann gjorde som han selv ville og ingen spurte etter paktkisten, Guds nærvær. Hva er det egentlig som "autorerer" oss som tjenere for Gud, eller gir oss retten til å kalle oss hans menighet? Hva ser vi etter når prøver å kjenne igjen det som er av Gud? Spør vi etter "paktkisten"? Søker vi det som har bærer hans nærvær med seg? Eller enda viktigere; lever vi i Guds nærvær, så vi kan kjenne Ham igjen, selv om han skulle komme i utvante former og omgivelser?

Det betyr lite hvor dyktig, vellykket eller teoretisk korrekt noe av det vi holder på med er, hvis ikke Guds nærvær er i det. Guds rike består ikke i ord, men i kraft. Og med motsatt fortegn: Guds nærvær vil kompensere og godtgjøre for mye manglende dyktighet og evner. Det er også viktig å slå fast at Guds nærvær kan erfares og gjenkjennes, ikke bare av teologer eller spesialister, men av det enkleste Guds barn, ja, til og med av den som ikke fra før kjenner Gud!²¹ Da Jakob hadde en åpenbaring av Guds hus var hans enkle definisjon slik: "Herren er på dette sted!"²² Guds hus er der han er. Uten Guds nærvær kan det sikker være et fint hus, men Guds er det ikke!

"Slå fienden med Guds visdom"

Vi har så lett for å tro at når Gud er med oss og vi er gjør hans vilje, da møter vi ikke motgang eller pro-

blemer. Sannheten er vel heller det motsatte. Hvis du virkelig er en tjener for Guds plan og hensikt, kan du forvente at fienden vil ønske å stoppe deg. *"Da filisterne hørte at David var salvet til konge over hele Israel, drog de alle ut for å få tak i ham. Men David fikk greie på det og drog ut imot dem."*²³ Dette ene verset gir oss både nøkkelen og et mønster. Nøkkelen er "salvet", som i den Nye Pakts språkbruk heter "fylt av den Hellige Ånd". Det var slik Jesus møtte djevelen og seiret over ham i ødemarken.²⁴ Det er slik Paulus sier at vi skal leve når "dagene er onde".²⁵

Mønsteret er at David fikk greie på det og drog ut imot dem og slo dem! Vårt holdning til motstand og motgang er offensiv. Men hvordan vi går fram når vi "drar ut imot dem", det er det den Hellige Ånd bestemmer. To ganger slo David filisterne i denne første tiden. To ganger, men med to forskjellige metoder. Nøkkelen var å høre hva den Hellige Ånd sa og gjøre det. *"David gjorde som Gud bød ham, og han slo filisterhæren og forfulgte den.."*²⁶

"Bygge templet"

Tempelet er uttrykket for Guds endelige lengsel; en bolig blant menneskene. Han skapte oss for å

Og Guds lengsel er fortsatt den samme. Han ser etter det som ikke er menneskers, men hans. Han vil at vi skal forstå at det ikke handler om vår tjeneste, men det å tjene ham.

ha fellesskap med oss, og Johannes Åpenbaring slutter med denne proklamasjon: *"Se, Guds bolig er hos menneskene. Han skal bo hos dem, og de skal være hans folk, og Gud selv skal være hos dem."*²⁷

Alle som gripes av Gud vil snart finne seg involvert i et byggearbeid. David gjorde det, og Salomo etter ham.

Nehemja og Esra opplevde det. Esekiel så det, og lengtet. Peter, når han så Jesus forherliget på fjellet, ble grepet av samme trang. Hebreerbrevet sier det slik: *"Derfor, brødre, dere hellige som har fått del i det himmelske kall, se på den apostel og øversteprest som vi bekjenner, Jesus. Han var tro mot den som innsatte ham, likesom Moses var tro i hele Guds hus.*

Jesus var verdig til å få større ære enn Moses, likesom den som bygger et hus, får større ære enn huset. Et hus må jo alltid være bygd av noen; men Gud er den som har bygd alt. Moses var tro i hele Guds hus, men som en tjener. Han skulle vitne om det som en gang skulle forkynnes. Men Kristus var tro som sønn, satt til å styre huset. Og hans hus er vi, så sant vi helt til slutt holder fast ved frimodigheten og det håp som er vår stolthet.²⁸

Jesus er satt til å styre det huset Gud bygger, ja, han bygger huset han også²⁹, og hans hus er vi. På samme måte som David ikke kunne slå seg til ro med noe for seg selv, kan heller ikke vi slå oss til ro før vi får se Jesu hus, Guds tempel, menigheten, fylle jorden og fylles av hans nærvær. Skal menigheten fylle jorden, spør du kanskje. Se bare hva Jesaja og Mika begge hørte fra Gud: "I de siste dager skal det skje at Herrens tempelberg skal stå grunnfestet høyt over alle fjell og løfte seg opp over høydene. Dit skal alle folkeslag strømme. Mange folk drar av sted og sier: "Kom, la oss gå opp til Herrens fjell, til Jakobs Guds hus, så han kan lære oss sine veier, og vi kan ferdes på hans stier!" For Herrens lov skal gå ut fra Sion, Herrens ord fra Jerusalem."³⁰

Tempelbygging i den Nye Pakt betyr helt konkret å leve i nære og ekte forhold med mennesker som har Jesus som Herre og er føyd sammen og forent i den Hellige Ånd. Og på samme måte som Guds nærvær er så konkret av det kan erfares, er denne foreningen av mennesker i tempelet i den Nye Pakt så konkret, at de som står utenfor menigheten kan se det og komme til tro!³¹ Dette skjer bare ved at Gud får det på sin måte. Og Guds måte er å la Jesu oppstandelsesgaver til menigheten komme i funksjon. Da Jesus stod opp gav han til menigheten apostler, profeter, hyrder, evangelister og lærere, for at Jesu legeme, som bare er et annet bilde på tempelet, skulle komme til modenhet, eller bli fullført.³²

...i din generasjon

Gud ledet David en tøff vei for å gjøre ham klar for tjeneste for seg. Aldri la dine umiddelbare omstendigheter fortelle deg om Gud vil lykkes i ditt liv eller ikke. Jeg vet ikke hvilke tanker David hadde i hjertet da han

levde på flukt for Saul, i fjellhuler, omgitt av misfornøyde og utstøtte mennesker, samfunnets tapere, som de må ha vært på den tiden. Men Guds løfte til deg er at han som har begynt et godt verk i deg skal fullføre det, ved sin nåde.³³ Den samme Gud er det som har bestemt seg for å fullføre sin plan. Han er den som gjennomfører alt i henhold til sin plan og vilje. Men ta imot Guds utdanning og vær villig til å betale prisen. David kjempet seg aldri til posisjonen som konge. Tvert imot valgte han å underordne seg Guds timeplan, enda det var åpenbart for alle at Sauls dager som konge i Israel var talte. Og David lærte kanskje samme som Paulus måtte lære, at Guds kraft fullendes i vår svakhet og at Guds nåde er nok for oss.³⁴

Selv om det heter at David tjente Guds plan i sin generasjon, opplevde han at Gud overlot selve byggingen av tempelet til neste generasjon. Men han gjorde han alt han kunne for at neste generasjon skulle lykkes! Han samlet materiale, skaffet midler, organiserte byggingen og la alt til rette. Å tjene Guds plan i din generasjon er også å sørge for at neste generasjon skal lykkes. Vi må forvalte nøye det Gud har gitt oss, formidle det videre, og trene og oppmuntre unge mennesker til å nå lengre enn vi selv.

Men først og fremst er det mitt og ditt valg: en beslutning om å legge våre egne liv ned for å tjene Gud. La Guds lengsel og Guds vilje styre våre lengsler og våre liv. Davids lengsel var etter Guds hjerte: "Én ting ber jeg Herren om, og det ønsker jeg inderlig:

at jeg får bo i Herrens hus alle mine levedager, så jeg kan se hans velvilje og grunne i hans tempel."³⁵

Tekst: Stein Ørnhaug

- 1 1.Mos.12:1-3, Rom.4:13
- 2 2.Mos.15:13, 17
- 3 5.Mos.12:4-7, 11, 5.Mos.16:5-8
- 4 Dom.17:6 og 21:25
- 5 1.Krøn. 13:3
- 6 1.Krøn.11:4-8
- 7 1.Krøn.13:2, 16:4, 37-39
- 8 1.Krøn.13:3
- 9 1.Krøn.14:8-10
- 10 1.Krøn.15:1
- 11 1.Krøn.17:1
- 12 Salme 48:3, 74:2, 78:68, Jes.18:7, 24:23
- 13 Hebr.12:22-23
- 14 1.Kor.14:24-25
- 15 2.Mos.19:6
- 16 Åp.5:9-10, 1.Pet.2:9-10
- 17 Luk.10:39-42
- 18 Ap.gj.6:2-4
- 19 1.Tim.2:1-2
- 20 1.Krøn.13:3
- 21 1.Kor.14:24-25
- 22 1.Mos.28:16-17
- 23 1.Krøn 14:8
- 24 Matt.3:16-4:1
- 25 Ef.5:15-20
- 26 1.Krøn.14:16
- 27 Joh.Åp.21:3
- 28 Hebr.3:1-6
- 29 Matt.16:18
- 30 Jes.2:2-3, Mika4:1-2
- 31 Joh.17:21
- 32 Ef.4:10-13
- 33 Fil.1:6-7
- 34 2.Kor.12:9
- 35 Salme 27:4

Guds gjenreisingsplan

“Gjenreising” er nok ikke det mest brukte ordet i vår dagligtale. Likevel er det et viktig ord fordi det har en nær sammenheng med alt som har med Guds plan å gjøre. Gjenreising er ganske enkelt Guds plan om å føre alt i himmelen og alt på jord sammen i Jesus Kristus, og bringe alle ting inn i perfekt harmoni med Gud selv.

Mange kristne snakker ikke så mye om gjenreising i denne sammenhengen. Mest brukes uttrykket om en rent personlig gjenopprettelse av en menneskelig tilstand. Men selv om Guds gjenreisingsplan på sett og vis begynner i det indre av mennesker, har likevel Gud langt større dimensjoner på det han holder på med. For det skal ikke være noen ende på utbredelsen av hans rike.

Jesus startet tider med gjenreising.

Peter talte til folket og forklarte at de befant seg i en tid der Gud holdt på med gjenreising av alt det som profetene hadde talt om, helt fra Samuel av. *Da skal Herren gi tider med lindring, og han skal sende den Messias som er bestemt for dere, Jesus. Han skal være i himmelen inntil den tid kommer da alt det gjenopprettes som Gud har talt om fra eldgamle dager gjennom sine hellige profeter. Moses sa: Herren Gud skal sende dere en profet som meg, en av deres egne brødre. Og dere skal høre på alt han sier til dere. Men hver og en som ikke hører på denne profet, skal bli utryddet av folket. Alle profetene som har talt, helt fra Samuel av, har forkynt*

det som skjer i disse dager. Dere er profetenes barn og har del i den pakt som Gud ga deres fedre da han sa til Abraham: I din ætt skal alle jordens slekter velsignes. Apg. 3,19 – 25

Den store profeten som skulle reises opp var selvsagt Jesus, han som alle skriftene handlet om. (Johs. 5,39) Det er ham alle må høre på. (Luk.9,35) Det er i ham alle Guds løfter og hele Guds plan har sin oppfyllelse. Til David ga Gud løftet om at en av hans etterkommere alltid skulle sitte på kongsstolen. Og løftet til Abraham var at hans ætt skulle bringe velsignelser til alle ætter på jorda. Begge disse løftene er oppfylt i Jesus Kristus.

Noen prinsipper

Når vi leser Bibelen, ser vi at Gud er en Gud som gjenreiser. Eksemplene vi møter på er ofte å gjenoppbygge noe som har blitt revet ned, gjen-skape noe som har gått tapt, gjeninn-sette noen i posisjoner de har mistet, eller føre noe tilbake til en tilstand det var i tidligere. Vi kan ikke gå i detaljer om dette her, men nøyer oss med å påstå at det er to prinsipper vi bør ha greie på når det gjelder Bibelens framstilling av emnet gjenreising: Det ene er at Gud alltid gjenreiser fullstendig i forhold til hva som har blitt ødelagt. Det betyr at den gjenreiste tilstand aldri vil være dårligere enn utgangspunktet. Det andre prinsippet er at Gud ikke bare fører det som gjenreises tilbake til noe som engang var, men han gir alltid noe i tillegg. Han tar ikke bare bort det onde, men gir noe annet og mye bedre i stedet. En av grunnene til dette er at Gud ikke bare reparerer

det som er skadet eller ødelagt, men gjør alle ting nye i samsvar med hans opprinnelige plan.

Derfor er resultatet av alt Gud gjør gjennom Jesus Kristus bedre enn det som var. Loven var god, men ble avløst av noe bedre. (Heb.6,9) Alle GTs offer var gode, men Jesus bar seg selv fram som et bedre offer for synder. (Heb.9,23) Derfor er den nye pakt i hans blod bedre enn paktene i GT, og de hviler på bedre løfter. (Heb.8,6) Og enda om vi lider og mister ting som hører dette livet til, vet vi at vi eier noe som er bedre og som varer. (Heb.10,34) Guds gjenreisingsprosess fører alle ting mot det nye og fullkomne.

Fallet, konsekvensene og veien tilbake.

Adam falt i synd mens han var i Edens hage. Synden var at han ikke valgte livets tre, men i stedet spiste av treet til kunnskap om godt og ondt. Guds plan og vilje for Adam var at han skulle spise av Livets tre, som er Kristus. For også Adam var

utvalgt i Kristus før verden ble skapt. Men han hørte på Satan som satte spørsmålstegn først ved Guds Ord, og deretter ved Guds godhet. Når først menneskene hadde latt seg bedra på disse grunnleggende sannheter, var veien kort til å synde. Og syn-

Gjenreising er ganske enkelt Guds plan om å føre alt i himmelen og alt på jord sammen i Jesus Kristus, og bringe alle ting inn i perfekt harmoni med Gud selv.

den fikk fatale konsekvenser for hele skaperverket. Derfor har også Guds gjenreisingsplan mer på programmet enn å gi oss vår personlige frelse. Adam ble satt i hagen med et mål og et oppdrag. Han valgte uavhengighetens vei, og feilet. Men Gud satte slangen under dom, og ga kvinnen løfte om en ætt som skal knuse

slangens hode. Og født av en kvinne, kom Gud selv inn i verden som et nytt menneske. Han reparerer ikke det falne, men gjenreiser de falne i et nytt menneske etter sitt eget slag. Og dette nye mennesket vil ikke feile, men lykkes i å fullføre mandatet. Denne frelsende planen var ikke en nødløsning på grunn av Adams fall. Det var Gud absolutte hensikt

helt fra begynnelsen av. Guds plan med Adam var Kristus. Og til Kristus har han gjenreist oss.

Guds gjenreisingsplan har ikke bare med oss mennesker individuelt å gjøre. Den vil samle alt i Kristus, både det i himmelen og det på jorda. Grunn-

laget for dette ble lagt da han skapte fred ved Jesu blod på korset. Jesus bar tornekronen som symboliserte den forbannelse som rammet alt det skapte. En frigjørende kraft har kommet, og det som ble underlagt forgjengelig med håp, skal en dag frigjøres og bli overkledd med det uforgjengelige. Og alt det skapte venter med lengsel etter den dag når Guds barn skal åpenbares i herlighet. (Rom.8,19) Men det var det første mennesket som falt. Derfor måtte et nytt menneske lykkes.

Ett menneskes fall ble til fordømmelse for alle mennesker. Men et nytt menneskes rettfærdige gjerning fører til frifinnelse og liv for alle. (Rom 5,18) Jesu gjenreisingsverk har ikke mindre effekt enn Adams fall. Frifinnelsens blod taler sterkere enn Abels blod som ropte til Gud om hevn og straff. (Heb.12,24)

Det nye mennesket er Jesus Kristus og hele hans legeme på jord.

Da Abraham hadde vist vilje til å ofre sin sønn Isak, som alle Guds løfter til ham var knyttet opp til, sverget Gud ved seg selv og sa: "Fordi du gjorde dette og ikke sparte din eneste sønn, vil jeg velsigne deg rikt og gjøre din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og som sanden på havets strand. Dine

etterkommere skal ta byene fra sine fiender, og i din ætt skal alle folk på jorden bli velsignet fordi du lød mitt ord." (1.Mos. 22,16-18)

Den første oppfyllelse av dette var bl.a. at Israel, som Abrahams etniske etterkommere, tok i eie det landet og de byer som Herren fratok amorittene fordi disse hadde oppfylt sitt syndemål. Men vi er nødt til å se dette i

Å leve profetisk er å leve nåtiden i henhold til det som kommer i framtiden.

Om vi ønsker en profetisk menighet, må vi derfor se hva som kommer og ta tak i det nå.

et større lys enn det som har med det etniske Israel å gjøre. Vi har alt sagt at Jesus Kristus er Abrahams sønn, og NT understreker med all tydelighet at Abrahams barn er de som tror. (Rom.9,8; Gal.3,7 og Gal.4,28)

Som Abrahams ætt er vi kalt til å styre og ta byene fra våre fiender. Våre fiender er Guds fiender. Vi snakker ikke om mennesker, fordi vår kamp ikke er mot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter i himmelrommet. Og selv om seieren først ble vunnet ved Jesu triumf på korset, har Gud gjennom hele skriften vist oss at fiendens posisjon alltid er under føttene på Guds folk. (Josva 10,25) Gud gjorde pakt med Abraham, og Abraham skulle reprodusere et paktsfolk som skulle fullføre Guds gjenreisingsplan. Et folk som ikke er i pakt med Gud og med hverandre vil aldri bli i stand til dette. Den troende Abraham fikk også løfte om landområde. Det Nye Testamentet gir oss utvidete grenser for Abrahams arv, og sier at han ved den rettfærd som kommer av tro ble lovet å skulle arve hele verden. (Rom.4,13) Det er dette løftet Guds paktsfolk ser gjenreist når de ved fredens evangelium legger alle fiender til skammel for Jesu føtter. Gud reiste Jesus opp fra de døde og gjorde han til Herre over alle. Det vil si over alle mennesker, alle makter og herredømme, over alle navn som nevnes kan, i denne og i den kommende verden. Over alt i himmelen og alt på jorden. Hvert kne skal bøye seg og hver tunge skal bekjenne til Gud Faders ære, at Jesus Kristus er

Herre. Når vi erkjenner hans rett til å styre i våre egne liv, kommer hans liv og hans herredømme inn i oss. Vi er blitt representanter for hans rike overalt der vi er. Når vi lar hans herredømme rå i våre egne liv, i hjemmene våre, på skolene og på arbeidsplassene våre, vil vi etter hvert se at samfunnet forandres. Vi reiser Davids trone på nytt. Og ettersom forkynnelsen av evangeliet om Guds rike bringer flere og flere inn i pakten med Gud, brees Guds rike utover som en surdeig som til slutt gjennomsyrer hele deigen. (Matt.13,33) Mange av de verdslige styresmakter på jorda vil legge planer mot Herren og den han har salvet, og prøve å riste seg løs fra de begrensende bånd som Guds rike vil legge på dem. (Sal.2,1-6) Men Gud vil le av dem, for han har satt inn sin konge på Sion.

Delta i prosessen.

Å leve profetisk er å leve nåtiden i henhold til det som kommer i framtiden. Om vi ønsker en profetisk menighet, må vi derfor se hva som kommer og ta tak i det nå. Mange lever i sterk forventning til at Jesus skal komme igjen. Det skulle vi alle gjøre. Bibelen sier at vi skal en gang se han som han er og bli ham lik. (1.Johs.3,2) Dersom vi ikke leste det neste verset kunne vi jo tenke at "det var fint, så kommer det endelig en dag med forandring i mitt liv også". Men så står det da at "enhver som har dette håpet til ham, renser seg selv likesom Kristus er ren".

Så fordi vi lever i forventningen om hva som kommer, er vi opptatt av å gripe tak i det, mens vi venter. Det er ikke bare vi som venter. Jesus venter også. Han venter på at alle fiender skal legges til skammel for hans føtter. (Heb.10,13)

Og vi vet at Jesus skal komme igjen og gjenreise alle ting. Derfor engasjerer vi oss nå med det han engang skal gjøre fullkomment. Fordi vi lever i tider med gjenreising.

Men vi ser fram til det han har lovt: en ny himmel og en ny jord, hvor rettfærdighet bor. Fordi dere venter på dette, mine kjære, skal dere legge vinn på å bli stående for ham med fred, uten flekk og lyte. (2.Pet. 3,13-14)

Tekst: Norleif Askeland

Vår frelse – vårt kall

Mange mennesker er opptatt av å finne ut av hva som er deres kall og tjeneste. Andre tenker ikke så mye på dette, men er glad for å være frelst og lever med i det som skjer. Forventningene går først og fremst til den kommende verden. Gud taler i Bibelen om sin plan. Hans plan innebærer frelse og gjenreising.

I denne artikkelen skal vi se at vår frelse har ført oss rett inn i Guds plan for frelse. Det Gud i sin store nåde og kjærlighet gjorde for oss, det er nettopp hva hans plan er å gjøre for verden gjennom oss.

Gud gjenreisingsplan har retning framover.

Vi har sett at Guds plan er en gjenreisingsplan. Og at det ganske enkelt er Guds beslutning fra evighet av om å føre alle ting i himmelen og på jord inn i perfekt harmoni med seg selv gjennom Jesus Kristus. De praktiske uttrykkene i Bibelen av dette, kan for eksempel være "å reise opp igjen, gjenoppbygge, gjeninnsette, restaurere eller føre tilbake til". Likevel har vi sett at det viktigste prinsippet med gjenreising ikke er å føre noe tilbake til en standard som var i begynnelsen, men å føre noe fram i samsvar med Guds endelige mål for det som var i begynnelsen. Det er derfor ikke Guds mål for vår frelse å få oss tilbake til Edens hage der Adam falt av lasset, men at vi skal komme fram til det målet Gud hadde for Adam i Kristus.

Et annet eksempel kan være at vi ofte snakker om å gjenreise den nytestamentlige menigheten. Er det i så fall

forholdene i Korint vi mener? Gud gjenreiser sin menighet, ikke bakover mot det som bare var en sped begynnelsen, men framover mot det som var hans mål både for korinterne og alle de andre. Det målet var en moden mann som har nådd sin fulle vekst og fått hele Kristi fylde. (Ef. 4,13) Det fullkomne ligger ikke bak oss, men foran.

Guds bilde og herlighet

Guds frelse har kommet til oss ved evangeliet, de gode nyhetene. Ved å høre og tro, har vi fått ta imot Guds nåde og blitt forandret. Det som var ødelagt har blitt gjenreist i oss. Gud skapte menneskene i sitt bilde. Men på grunn av synd har dette bildet blitt ødelagt, og vi har ikke vært i stand til å gjenspeile Guds bilde i verden. Bibelen taler egentlig bare om to mennesker, eller to typer mennesker om vi vil; det gamle mennesket og det nye mennesket. Eller som den også sier: den første Adam og den siste Adam. Adam betyr menneske. På samme måten som vi har båret bilde av den jordiske, skal vi også bære bilde av den himmelske. (1.Kor 15,49)

Og selv om dette har sin fulle oppfyllelse i vår oppstandelse fra de døde, har Gud gjenreist sitt bilde i mennesker, fordi vi ved Jesu oppstandelse fra de døde allerede er oppreist sammen med ham. (Ef. 2,6) Og Jesus er den himmelske, det nye mennesket. Han er den usynlige Guds bilde (Kol.1,15)

Guds bilde dannes også i oss ved helliggjørelse. Dere må bli fornyet i sjel og sinn og kle dere i det nye menneske, det som er skapt etter Guds bilde til et liv i rettferd og hellighet etter sannheten. (Ef.4,23-24) Dette var en del av Guds plan. Gud hadde på forhånd bestemt dem han vedkjente seg til å bli formet etter hans sønns bilde. (Rom 8,29) Guds bilde har med Guds herlighet å gjøre. Jesus er en utstråling av Guds herlighet og bildet av hans vesen.

(Heb.1,3)

Det er på grunn av dette at denne verdens gud forblinder de vantros sinn, så de ikke ser lyset som stråler fram fra evangeliet om Kristi herlighet, han som er Guds bilde. (2.Kor. 4,4) Men ved Guds Ånd blir vi forandret, fra herlighet til herlighet, fordi vi ser Herrens herlighet. (2.Kor.3,18) Vi så hans herlighet, den herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet. Av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde. (Johs.1,14 og 16)

Slik ser vi at Guds bilde er, og stadig blir, gjenreist i oss som er i Kristus. Og Guds mål for den herligheten som synliggjøres gjennom Guds folk er at den skal fylle hele jorden. Både profeten Jesaja og profeten Habakkuk så dette klart for seg: Jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet likesom vannet dekker havbunnen. (Jes. 11,9 og Hab. 2,14)

En større hensikt enn oss selv

Slik ser vi hvor viktig det er at Guds frelsesplan ikke stopper opp med oss. Når frelsen har berørt livene våre, har vi kommet inn i Guds frelsesplan for hele verden. Og det vi har tatt imot, er nå blitt vårt kall. Det Jesus gjorde for oss har nå blitt vår tjeneste, en tjeneste som ikke er fullført før hele jorden er full av kunnskap om Herrens herlighet, og alle har sett Guds frelse. "I ham var liv og livet var menneskenes lys", sier Johannes. (1,4) Det er altså Jesu liv som er selve lyset som Gud vil skal stråle fram. Og Gud som sa at lys skulle skinne i mørket, han har latt lyset skinne i våre hjerter, for at kunnskapen om Guds herlighet, som stråler i Kristi ansikt, skal lyse fram fra oss. (2.Kor 4,6)

Selvsagt lå det på Guds hjerte at vi skulle bli opplyste. Han elsker hver og en av oss, og viste dette ved å la Jesus dø for oss mens vi enda var syndere. Men Guds plan stopper ikke med hans kjærlighet til individet. Hans liv skal demonstreres gjennom ett nytt menneske (menighet),

som bærer Guds bilde og stråler ut hans herlighet, en by som ligger på et fjell og ikke kan skjules, som ikke trenger lys fra sol eller måne. Fordi Guds herlighet lyser over den og Lammet er dens lys.

Det begynner i hjertet

Jesus talte om seg selv og siterte profeten Jesaja:

Herrens Ånd er over meg, for Herren Gud har salvet meg. Han har sendt meg for å forkynne et gledesbudskap for de arme, for å lege dem som har et knust hjerte, rope ut frihet for fanger og frigjøring for dem som er i lenker. Jeg skal rope ut et nådens år fra Herren, en dag med gjengjeld og straff fra vår Gud; jeg skal trøste alle som sørger, og gi de sørgende i Sion hodepynt istedenfor aske, gledesolje for sørgedrakt og lov-sang istedenfor motløshet. (Jes.61,1-3)

Vi ser i disse versene at selv om Guds plan omfatter alle ting i himmel og på jord, så begynner det med individet. Han møter oss der vi er og tar bort det som plager, tynger eller er ondt. Men han nøyer seg ikke bare med å ta bort det onde. Han gir alltid noe annet og bedre i stedet, slik det alltid er når Gud gjenreiser. Ut fra versene i Jesaja, ser vi at det første Gud gjenreiser i oss er liv og herredømme. (se også Rom 5,17)

Først tar han bort asken fra hodet. Bildet er hentet fra GT. Når noen bar på sterk følelse av skyld og anger, viste de ofte dette ved å kaste aske over hodene sine. Et eksempel er folket i Ninive, som fastet og kledde seg i sekk og aske som et tegn på at de hadde oppfattet sin egen situasjon. De sørget over synden og vendte om. Jesus har tilgitt oss syndene våre og tatt asken bort. Men ikke nok med det. Han har i stedet gitt oss en krone slik konger har. Han førte oss ut av skyldsituasjonen og gjorde oss til konger og prester som skal styre og råde på jorden under hans herredømme.

For det andre taler Jesaja om gleden som blir gitt oss. Folk gikk gjerne i sørgedrakt når de hadde mistet noen eller noe de var glad i. Jesus tar ikke bare av oss sørgedrakten vi bærer fordi vi mistet fellesskapet med Gud i fallet. Han gir oss noe bedre i stedet, og salver oss med gledens olje. Sorgen er vendt til glede.

Det tredje er at han legger en ny sang i vår munn. En takkens lovprisning til Gud. En solid forandring fra den mot-

løsheten vi var i. Motløshet er å være uten håp. Det er å ha problemer en ikke kjenner løsningen på. Det er som å være i et fengsel uten noen dør ut. Eller som å stå i gjørme uten fast grunn under føttene. Slik var situasjonen vår. Men Jesus førte oss ut i full frihet, satte våre

føtter på fjell, og kledde oss i lovprisning. Og så var det bare å slippe jubelen løs.

Gjenreist til gjenreising

Guds plan om å gjenreise alle ting begynner på innsiden av oss. Og det han har gjort inne i oss, er det som setter oss i stand til å forandre alt rundt oss, ved den samme kraft som forandret oss. Ingenting av det Gud gjør for oss, er meningen skal stoppe med oss. Gud skal gjenreise alle ting. Og han vil bruke de han har reist opp. For i de to følgende vers i Jesaja 61 står det: *De skal kalles rettferds mektige tre, som Herren selv har plantet for å vise sin herlighet. De skal bygge opp igjen gamle ruiner, gjenreise det som før ble lagt øde, bygge på ny de herjede byer, som lå der øde fra slekt til slekt. (Jes.61,3-4)* Igjen ser vi at vår frelse har blitt vårt kall. Vi er gjenreist for selv å gjenreise det som før ble lagt øde. Vi er gjenreist for å bygge på ny de herjede byer. Ved hans frelse er vi blitt delaktige i hans frelsesplan. Eller for å si det med Paulus sine ord: Det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke

tilregner dem deres misgjerninger, og han overgav ordet om forsoningen til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er som om Gud selv formaner gjennom oss: *Vi ber dere på Kristi vegne, la dere forsonere med Gud! (2.Kor. 5,19-20)*

Da Jesus døde, førte han oss og Gud sammen i et helt nytt forsoningens fellesskap. Men legg merke til at vi samtidig fikk forsoningens oppdrag. Jeg har nå gjennom forsoningens nåde fått forsoningens tjeneste. For Guds plan var å *forsonere alle ting* med seg selv, alt i himmelen og på jorden, da han skapte fred ved hans blod, på korset. (Kol. 1,23)

Menigheten må gripe visjonen og forstå Guds plan og hensikt. Paulus ba for menigheten at deres hjertes øyne måtte bli åpnet så de kunne se hvilket håp de var kalt til. (Ef.1,18) Håpet er altså et kall, og kallet et håp. Gud begynte gjenreisningen ved å sende Jesus til jorda for å frelse oss. Jesus kom og tok forbannelsen på sitt eget hode; tornekronen. Den symboliserte ødeleggelsen og forbannelsen av alt det skapte. På korset ble han såret og knust, men selv knuste han Satans hode. Han var hvetekornet som falt i jorden og døde, men han bar fram mye frukt av samme slag som seg selv. Hans liv i oss er et resultat av det. Hans frukt var et nytt menneske. Vi er nå rettferds mektige tre som Herren har plantet for å vise sin herlighet, full av Jesu liv, full av den Hellige Ånds glede, fred, kjærlighet og av alt det som kjennetegnes av Gud. Og ettersom vi vokser og blir mange, vil verden forstå at Jesus er her. Han går på manges føtter, strekker ut sine hender gjennom manges hender, og legger dem på mennesker som får del i hans velsignelse. Og alle nasjoner under himmelen kan komme og bygge og bo i skyggen av greinene på Herrens tre, og de kan mette seg på frukten og leges ved bladene. Og hele samfunn vil bli forandret av den uimotståelige innflytelsen det folket har som lever i samfunn med Herren. Til slutt skal hele skaperverket løses fra ødeleggelsens bånd, og en ny himmel og en ny jord der rettferdighet bor, vil bli vår arv for evig.

Tekst: Norleif Askeland

Guds evige plan

begynner med menneskers frelse

Alle mennesker ble skapt for å kjenne Gud, ha fellesskap med ham, ta del i hans guddommelige plan og å fullføre hans skapning. (1.Mos.1 og 2) Guds plan for menneskene er perfekt og god. Men etter at Adam og Eva ikke adlød Gud i Edens have, har synden dominert deres etterkommeres liv. Menneskene ble tjenere for en annen herre, Satan. Menneskers hjerter ble terrorisert, drømmer ble knust og resultatet ble en endeløs kamp for å overleve. Folk mistet kursen og gikk sin egen vei.

Menneskene har mistet kursen på grunn av synden som kom inn i den menneskelige natur. Opprør mot Gud åpnet døren for Satan, så han kunne tvinge folk under sine regler og forføre dem. Fordi mennesket var atskilt fra Gud på grunn av synd, har denne forføringen gjort at vi ikke lengre kan høre Guds stemme og kjenne hans ledelse.

Men Gud elsket oss for mye til å overlate oss til å leve uten retning. Han sendte sin sønn for å dø i vårt sted, slik at vi kunne finne veien tilbake til ham. I Jesus Kristus er kontakten gjenopprettet og vi har tilgang like inn i helligdommen, rensset for all synd og skyld ved Jesu blod og på den måten kan vi igjen begynne å tjene hans plan igjen. Jesus ble gjort til synd for hvert eneste menneske, og ved sin død og oppstandelse tok han straffen og betalte prisen for alle

mennesker. *"Jeg er veien, sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten gjennom meg."* Joh.14.6

Vi er forsonet med Gud gjennom Jesus Kristus. Dette er de gode nyhetene, det glade budskap vi som kristne skal få proklamere og demonstrere for menneskene rundt oss. I Guds frelsesplan, som er fra evighet av, har hver eneste troende et kall fra Gud. Et kall og et oppdrag i "forsoningens tjeneste".

Oppdraget

"Og dere skal være mine vitner i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria

og like til jordens ender." Ap.gj.1.8 Her er menighetens og de troendes oppdrag og arbeidsplan. For en fantastisk oppgave. Vi skal bringe evangeliet, de gode nyhetene, til alle mennesker på jorden. For mange har evangelisering blitt en aktivitet, noe som vi gjør av og til, en del av menighetens program. Men evangelisering er mye mer enn det, det er en livsstil.

La oss leve hver dag i en overgivelse til Gud med en forventning om at Gud vil bruke oss til å berøre andre mennesker.

Det er det oppdraget Gud har gitt hver eneste troende. Kraften som Gud vil gi oss når vi går, ligger ikke i programmer eller vår måte og organisere tingene på. Det er kun Den Hellige Ånd som kan nå inn til menneskers hjerter og åpne øynene for sannheten i evangeliet. Når vi

møter mennesker, så vil det ikke bare være hva vi gjør eller sier som vil overbevise dem. Det vil være Kristus i oss, dvs. Den Hellige Ånd i oss som vil berøre dem.

I Fork.3.11 står det at Gud har lagt evigheten ned i alle mennesker. Det betyr at i hvert eneste menneske er det en lengsel etter evigheten, etter Gud. Da Jesus gav sitt liv på Golgata, da han, ved sin død og oppstandelse beseiret død og djevel så gjorde han frelse tilgjengelig for hvert eneste menneske på jord, alle mennesker. Dette inkluderer våre naboer, arbeidskollegaer, studiekamerater og familiemedlemmer. Det inkluderer venner, mennesker du liker og de du ikke liker. Jesus har gjort frelse tilgjengelig for dem, og de trenger å høre disse fantastiske nyhetene slik at de kan ta imot det. De trenger å høre at Gud elsker dem, at de er ønsket og villet av Gud, og at Gud har en god plan for hver enkelt av dem.

Når du leser Apostlenes gjerninger så er det en ting som er veldig tydelig. De første kristne prioriterte evangelisering fremfor alt annet. Når de stod ovenfor forfølgelser ba de: "Og nå Herre, hold øye med truslene deres og la dine tjenere forkynde ditt ord med stor frimodighet" Ap.gj.4.29 De kunne ikke la være fortelle om det de hadde sett og hørt.

Kristus var villig til å ofre alt, fordi han elsket oss. Må den samme kjærligheten fylle våre hjerter og få oss til å nå ut til andre med det livsforvandlerende evangeliet om Jesus Kristus. La oss leve hver dag i en overgivelse til Gud med en forventning om at Gud vil bruke oss til å berøre andre mennesker.

"Herre, la meg få lede noen til deg, i dag. Herre, la meg få møte andres behov i Den Hellige Ånd. Bruk meg i dag Herre"

Bønn

Min erfaring med evangelisering de første årene av mitt kristne liv, var mye arbeid men lite frukt, helt til Gud viste meg en av hemmelighetene for å kunne lykkes: BØNN! Jeg begynte å be for ufrelste, for venner, naboer, mennesker jeg traff på arbeid o.l. Jeg ba om frelse, utfrielse, helbredelse. Jeg ba om å få se men-

nesker slik Gud så dem. Litt etter litt merket jeg at Gud gjorde noe med meg. Det var en nød som begynte å vokse på innsiden, en brann etter å nå inn til dem som jeg ba for, et rop om å se dem frelst. Et rop som Gud har besvart og bevarer igjen og igjen.

Dette har vi også opplevd i cellegruppene våre. Bønn har gitt oss en kjærlighet og nød for ufrelste rundt oss og vi har sett mange av dem vi har bedt for i cellegruppene ta imot Jesus Kristus. Det er kun et verk av Den Hellige Ånd. Når vi ber for de ufrelste vil Gud gjøre noe med dem, men han vil også gjøre noe med deg. Når vi

møter mennesker vil de oppleve Hans kjærlighet i oss. Vi berører dem fulle av Den Hellige Ånd. Vi møter behov, vi formidler Guds godhet ved Åndens gaver, og de får se og oppleve Jesus Kristus gjennom oss.

Husk at han som gav sitt liv for hvert eneste menneske bor i oss. Gud har, ved Den Hellige Ånd, utøst sin kjærlighet i oss, den samme kjærligheten som naglet Jesus Kristus til korset, som gjorde at Han ofret sin egen sønn til soning for alle menneskers synder.

I daglig bønn til Gud, i et nært og intimt fellesskap med Ham, når vi overgir oss til hans herredømme, vil han forme og danne oss i sitt bilde slik at vi blir mer lik ham.

Kraft

Etter sin oppstandelsen viser Jesus seg for disiplene og sender dem ut. "Likesom Faderen har sendt meg sender jeg dere." Så åndet han på dem og sa: "Ta imot Den Hellige Ånd". Her får de oppdraget og her får de Den Hellige Ånd. (Joh. 20.19 – 22) Men selv dette var ikke nok. Det var noe som ennå manglet, selve nøkkelen til at de skulle lykkes med å utføre oppdraget de har fått, å forkynde evangeliet og å gjøre alle folkeslag til Jesu disipler.

De hadde vandret med Jesus i flere år. De hadde hørt hans undervisning. De hadde sett ham gjøre under, hel-

brede syke. De var der da han mettet 5000. De hadde fått den beste undervisningen noe menneske kunne få og med egne øyne fått se hvordan mesteren selv demonstrerte Guds kraft, hvordan han møtte mennesker i forskjellige livssituasjoner.

Når Jesus i tillegg ånder på dem og gir dem Den Hellige Ånd så skulle en tro at dette var nok til å utføre oppdraget, men det var ikke det. Nøkkelen finner vi i Ap.gj. 1.4 "Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente

på det som Faderen har lovt og som jeg har talt om. For Johannes døpte med vann, men dere skal om noen få dager døpes med Den Hellige Ånd." "Da pinsedagen kom, var de alle samlet.

Med et kom det et brus fra himmelen som når det blåser en sterk storm, og det fylte huset hvor de satt. Tunger liksom av ild kom til syne, og de delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd....." Ap.2.1

Her ble de døpt i Den Hellige Ånd, en dåp til tjeneste for Guds Rike. Det var ikke bare det at de hadde fått Den Hellige Ånd, men her Den Hellige Ånd "fikk dem". Det er kun i Hans kraft at styrke finnes til en effektiv tjeneste. Fylt av Ånden betyr fylt av kraft til tjeneste.

Uten Den Hellige Ånd er det ikke noe kraft, ikke effektivitet, ikke liv, ingenting! "Men dere vil motta kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere, og dere skal være mine vitner i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria, og til jorden ender" Ap.gj.1.8

Tenk hva som vil skje på de forskjellige arbeidsplassene, skolene, i nabolagene når vi lever på denne måten, fulle av Den Hellige Ånd hver dag. Hans oppstandelsesliv, får strømme ut til menneskene rundt oss. Guds Ånd vil virke i og igjennom oss og mennesker vil bli berørt av Jesus. Vitnesbyrdene vil komme om frelse, helbredelse, utfrielse. Tegn og under vil skje, ikke bare når menighetene kommer sammen, men der ute, i hverdagen.

Evangeliet har ikke sitt utgangspunkt i våre programmer eller aktiviteter.

Det var ikke bare det at de hadde fått Den Hellige Ånd, men her Den Hellige Ånd "fikk dem".

Evangeliet er sentrert i Jesus Kristus, Guds enbårne sønn, som døde på korset for alle menneskers synder og oppstod igjen for å frelse oss. Evangeliet forteller oss at våre liv kan bli forvandlet når vi henvender oss til Kristus i omvendelse og tro og blir født på ny i kraften av Den Hellige Ånd. Ved evangeliet blir vi tilgitt våre synder og forlikt med Gud. Vi blir en del av Hans familie for evig.

Evangeliet er Guds fantastiske frelsesplan for hvert eneste menneske, lagt fra evighet av. En plan som viser Hans enorme og ufattelige kjærlighet og nåde mot hvert eneste menneske. *"Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonte oss med seg selv og gav oss forsoningens tjeneste. Det var Gud som i Kristus forsonte verden med seg selv, slik at han ikke tilregner dem deres misgjerninger, og han overgav ordet om forsoningens tjeneste til oss. Så er vi da utsendinger for Kristus, og det er som om Gud selv formaner dere gjennom*

oss: Vi ber dere på Kristi vegne, la dere forsonne med Gud! Han som ikke visste av synd, har han gjort til synd for oss, for at vi i ham skulle få Guds rettferdighet."
2.Kor.5.18-21

"Meg er gitt all makt i himmel og på jord. Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, idet dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verden ende" Matt. 28. 18-20

Tekst: Arne G.Skagen

Når enden er god

Det er lite motiverende å spille tredje sett i volleyball når man har tapt to sett allerede. Uansett hvor bra man spiller, så kan man likevel aldri vinne. Jeg følte det som jeg ble satt inn på banen i tredje sett som en kristen. Verden lå i det onde. Synd flørte, og verre skulle det bli, hadde jeg hørt. Håpet var at Jesus snart skulle komme og hente oss ut av all elendighet. Målet var å bevare troen til det siste.

Jeg hadde hørt om Israel i endetiden, tusenårsriket, dyret, frafallet, og alt understreket for meg den samme følelsen av at alt gikk mot det store sammenbruddet. Denne forståelsen av endetiden var for meg frustrerende. Jeg mistet lysten til å forbedre verden. Det var som å skulle pusse opp et kondemnert hus mens jeg visste at rivingen kunne starte når som helst. Jeg følte at innsats for samfunnet var å kaste bort tid og penger. Hvis alt skal ødelegges er det eneste som teller å berge sjeler for himmelen. Men kunne dette stemme? Det var vanskelig å få dette til å rime med Guds omsorg for alle mennesker, og det at Jesus hadde fått all makt i himmel og på jord. Dessuten ba vi jo i Fadervår "la din vilje skje på jorden som i himmelen".

Jeg leste om kvinner og menn har opp gjennom historien vært foregangsfolk på en rekke områder for å hjelpe andre og forbedre verden, motivert av Guds kjærlighet, verdier og ordninger. Innenfor helses, utdanning, forskning og næringsliv har

gudfryktige mennesker vært ildsjeler for fremskritt om forbedring. Guds evangelium har også inspirert undertrykte folk over hele verden

i sin kamp for rettferdighet. Slik er evangeliet blitt en drivkraft til mer rettferdighet og frihet i verden. Jeg følte det mer og mer som naturlig for en kristen å gjøre verden til et bedre sted. Hva var det ellers som fikk Florence Nightingale til å forlate sitt overklasseliv i England for å gi seg til kampen for å bedre forholdene for syke og sårede? Gjennom sin innsats regnes hun i dag som den moderne sykepleiers mor. Hva var det som fikk William Wilberforce til å risikere sin anseelse og politiske

karriere i sin utrettelige kamp mot slaveriet? Og hva drev Hans Nielsen Hauge til å starte industrireisning over store deler av landet - ved siden

av forkynnelsen av evangeliet? Bakgrunnen for deres innsats er en grunnleggende tro på at jorden tilhører Gud, og at mennesket har fått sin verdi fra ham. Hvis jorden tilhører Gud, er den naturlige konsekvensen at den ikke er overlatt til forfall, men skal forvaltes og forbedles slik Gud vil.

Det var vanskelig å få dette til å rime med Guds omsorg for alle mennesker, og det at Jesus hadde fått all makt i himmel og på jord. Dessuten ba vi jo i Fadervår "la din vilje skje på jorden som i himmelen".

Mer og mer gikk det opp for meg hva Skriften sier om Guds vilje med jorda, og hva vi kan forvente i de siste tider. Gud har ikke oppgitt sitt

edles slik Gud vil. Mer og mer gikk det opp for meg hva Skriften sier om Guds vilje med jorda, og hva vi kan forvente i de siste tider. Gud har ikke oppgitt sitt

oppdrag til menneskene, hans nærmeste skapninger, om å fylle jorden med kunnskap om ham, forvalte den og styre den slik Gud vil. Der Adam mislyktes vil Kristus fullføre. Jesus sa vi skulle be "la ditt rike komme på jorden..". Florence Nightingale grep tak i dette prinsippet. Hun sa: "Himlenes rike er inni dere, men vi

må også etterstreve det i det ytre." Jorden skal erobres av Gud, ved Kristus, menneskehjerte for menneskehjerte, ved nåde, kjærlighet, sannhet og kraft fra Gud.

Gud er ikke bare ute etter et landområde i Midt-Østen, han er ute etter hele jorden, alle folkeslag, ja, hele universet tilhører Ham. Utbredelsen av hans rike skal være uten ende, forteller Skriften oss. De siste tider, som var et faktum allerede

på pinsedag, skulle være preget av en utøselse av Den Hellige Ånd over alle mennesker. Jesu gjenkomst er en bryllupsfeiring, ikke en nødevakuering. Jorden tilhører Gud, ikke Satan.

Skapelsesoppdraget skal fullføres, ikke oppgis. Bruden skal være klar, vakker, imponerende og pyntet til

bryllup, ikke gjemme seg som en forkommen flyktning.

Menigheten skal ha nådd sin full vekst og fått hele Kristi fylde, ikke fremstå som umoden og splittet. Guds hus av levende steiner skal stå ferdig slik at

bare toppstenen mangler, og ikke ligge uorganisert og ustrukturert som en grushaug. Veene, verdens nød og uro, skal ende med at barnet, Guds rike, blir født, og ikke med at moren

Jesu gjenkomst er en bryllupsfeiring, ikke en nødevakuering. Jorden tilhører Gud, ikke Satan. Skapelsesoppdraget skal fullføres, ikke oppgis.

dør på barselseng. Alle folkeslag skal ha hørt evangeliet, alle ting skal gjenreises slik profetene har sagt, og alle Jesu fiender skal legges som en skammel for hans føtter. Så skal enden komme.

Dette sier meg at på tross av motgang og motstand skal det hele ende med den ultimate triumf for Guds rike. Det er noe som motiverer meg til å forandre min verden! Ingen god gjerning er bortkastet. La oss brette opp ermene og leve helhjertet for Jesus!

Tekst: Børge Bentzen

Børge Bentzen er eldste i menigheten Kristent Fellesskap på Sortland i Vesterålen.

Vær med på Guds seierslag

Hat, makt og fiendskap synes å være drivkreftene i historiens gang, men Gud har en god plan for alle nasjoner og folk. Gud er historiens Herre (Jes.44,6-8). Han har ikke mistet kontrollen eller overlatt menneskene til seg selv. Derfor kan vi løfte hodet og ha håp og tro midt i alt som skjer.

Guds plan

Som vi flere ganger har sett, er Guds plan at alle mennesker skal leve sammen i fellesskap med Ham og hverandre. (1.Mos.1,26-28). Det å bruke mennesker til å bre ut sin plan og vilje var Guds suverene valg. Da kvinnen ble skapt (1.Mos.2,18-24), fikk mannen et fullkomment fellesskap både til Gud (vertikalt) og mennesker (horisontalt). Hagen var Guds prototype Det som fungerte der, skulle bre seg ut til hele verden gjennom menneskene. Hele jorden skulle fylles med Herrens herlighet (Hab.2,14). Syndefallet ødela både det vertikale og det horisontale fellesskapet. (1.Mos. 3). Det kom et skille, et fiendskap som skapte konflikter i alle retninger. Dette ser vi på nyhetene på TV hver dag. Sinne, misunnelse, uavhengighet og opprør ble drivkrefter i menneskenes liv i stedet for glede, fred og rettferdighet.

Gjennom Jesus kom den nye Adam til verden og levde det livet som den første Adam sviktet i. Ikke bare levde

han det livet, men han gjorde dette livet tilgjengelig for alle mennesker. Jesus viser oss ikke bare vegen, han er vegen. Han peker ikke bare på livet, han er livet. Mange vil ha Jesus som et forbilde og eksempel for sitt liv, og på den måten leve så godt en kan med han som mål. Det er slit-somme greier. Det eneste alternativet han gir oss er faktisk å leve hans liv, eller rettere sagt hans liv skal leves gjennom oss.

Gud vil fylle jorden med sin herlighet

Guds plan er: Hele jorden skal fylles med kunnskapen om han. Han kommer til å samle alt til ett i Jesus (Efes.1,10-11). Det innebærer at alle mennesker uansett rase, kjønn, sosial status eller kultur skal forenes i Jesus Kristus. Faktisk har Jesus allerede fjernet skillet mellom mennesker, alt fiendskap som finnes mellom mennesker er fjernet (Efes.2,16). Derfor er vegen åpen for å leve sammen i fred med hverandre og med Gud. Vi slipper å vente til en fjern framtid. Jesus har betalt prisen og åpnet vegen.

Guds plan skal bli synlig i verden

De fleste kristne er enig i at Jesus er svaret på fiendskapet i verden, men de tror ikke at konsekvensene av dette blir merkbar før i Jesus kommer igjen for å dømme levende og døde. Bibelen er klar på at Guds plan skal bli realisert på jorda. Jesus selv ba om at Guds folk skulle være ett for at verden skulle tro (Jo.17,20-23). Vi

har fått del i Jesu herlighet slik at vi kan være ett.

Menigheten kommer ikke til å være en liten flokk som er gjemt bort i en krok. Gud vil gjøre den til en moden mann med hele Kristi fylde

(Efes.4,11-13). Når hele Kristi fylde fungerer i menigheten, vil omgivelsene bli forvandlet. Menigheten er Jesu legeme der hodet (Jesus) og resten av kroppen (menigheten, 1.Kor.12,27) passer sammen. Det vil si at det på hvert sted i verden vil bli synlig for menneskene at Jesus lever. Dette vil vise seg ved at menigheten gjør Jesu gjerninger på arbeidsplasser, skoler og nabolag.

Spørsmålet blir ikke hva jeg synes og tror, men hva Jesus vil. En kropp som ikke er styrt av hodet er en syk kropp. Menighetens skrøpeligheit i dag er lett å forstå når Jesus ikke får være Herre. Menigheten kommer i strid med seg selv, og det utvikles mange svakheter. Når menigheten igjen bøyer seg for Jesus og lar han få bestemme i sitt hus, vil vi se en gjenopprettelse av Guds styre (Efes.4,11-12). Den ondes herredømme skal bøyes under menigheten (Hebr.10,12-13, Rom.16,20). Menigheten blir et ressurscenter der helbredelse, tilgivelse, forsoning og gjenopprettelse flyter. Mennesker kommer i hopetall for å få del i dette fordi alt annet spiller fallit. Det er dette som nå skjer mange steder i verden i dag, og som begynner å skje i den vestlige verden også.

Hvordan blir Guds plan realisert i dag?

For at Guds plan skal bli gjennomført, vil Gud gjenreise menigheten i sin opprinnelige stilling. Syndefallet kom gjennom opprør, uavhengighet, sinne og misunnelse. Gjenopprettelsen kommer gjennom et folk som lever i fellesskap, autoritet, forpliktelse og tjenersinn.

Fellesskap

Menigheten er et fellesskap mellom Gud og mennesker. (1.Joh.5,1-2). Fellesskapet bygger på at vi har fått nåde hos Gud. Det innebærer at det ikke bygger på fortjeneste eller gode gjerninger. Vi står derfor sammen for Gud og hverandre uten noe å rose

Det eneste alternativet han gir oss er faktisk å leve hans liv, eller rettere sagt hans liv skal leves gjennom oss.

oss av egen styrke, men p.g.a. Guds nåde (Efes.2,8-9). Gamle skillelinjer og fiendskap er ikke lenger et hinder, vi er brødre og søstre på tvers av alder, kultur og språk. Vi er ikke partisk og nasjonalistisk. Alle mennesker er like mye verdt.

I menigheten kommer dette til uttrykk i at vi kommer sammen for å prise Gud (Hebr.13,15), bygger hverandre opp både i cellegruppene og når vi møtes i løpet av uka (1.Kor.14,12 + 12,7, Rom14,19 + 15,1-2), lever i tilgivelse og bærer ikke nag eller på anklager (Kol.3,13, Matt.18,21-31), bruker våre evner og gaver til å styrke de andre (1.Pet.4,10, Rom.12,7), deler med andre av våre materielle goder (2.Kor.9,6-12, Luk.6,38, Ap.gj.2,45), spiser sammen og feirer nattverd. (Ap.gj.2,46), bærer byrder sammen og tar seg av hverandre.

(Rom.12,12-14, Gal.6,2) og er rause med hverandre og gir hverandre nåde (Rom.14,1-5,

1.Kor.8,9, Ef.4,2)

Denne lista kan gjøres mye lengre, men når dette livet i fellesskap flyter, vil ekteskap og familieliv bygges, menigheter vokser og relasjoner bygges og utvikles. Rota til fiendskap og hat mellom familier, stammer og nasjoner forsvinner, og Guds rike blir utbredt.

Enhet

Når vi ser Guds plan, blir vi ferdig med kirkepolitikk og partisinn. Kristne blir ikke konkurrenter med medarbeidere. Menigheten er alle de kristne i byen/lokalsamfunnet. I stedet for å jobbe uavhengig, går vi sammen for å nå byen for Jesus. Gjensidig respekt og anerkjennelse forsamlingene i mellom skaper miljø for å samle kreftene i å vinne mennesker for Gud. Fokuset blir på de fortapte, og vi får et åndelig klimaskifte i bygd og by som gjør at mennesker lettere tar imot evangeliet.

Fordi vi lever i den nye pakt blir det slutt på sladder og mistenksomhet.

Vi strekker oss ut til hverandre og vil leve sammen som Guds familie (Joh.13,31-35, Efes.4,1-6)

Lederskap og autoritet

Apostler, profeter, evangelister, hyrder og lærere blir anerkjent og får fungere overfor menigheten (Efes.4,11-13). Ledere vokser fram seg med nåde fra Gud til å utruste de kristne på en slik måte at menigheten (alle forsamlinger) vokser i antall og modenhet.

Autoritet er en Guds gave til oss, og som ondskaperen har klart å lure mange til å være redd for og unngå. Autoritet er å bøye seg for Guds styre, og erfare velsignelsen av en god Gud. Autoritet er innsatt av Gud for å beskytte og fremme livet for oss mennesker. Guds opprinnelige plan var at vi skulle spise av livets tre (1.Mos.2,15-16), d.v.s. å leve i avhengighet av Jesus. Mennesket valgte å spise av kunnskapens tre, de gjorde

opprør mot Gud og valgte å leve uavhengig. Guds plan fører oss tilbake til et liv i fellesskap med Gud der vi bøyer oss for hans vilje. Derfor er det første som skjer når vi tar i mot Jesus at vi bekjenner at Jesus er Herre (Rom.10,9) og vi blir døpt til

Kristus og hans menighet (Rom.6, 1.Kor.12,13). Vi begraver det gamle livet og står opp til et nytt liv der vi blir ikledd kraft fra Den Hellige Ånd.

Da blir vi i stand til å leve et liv der vi med glede gjør Gud vilje framfor vår egen (Rom.6,17) Vi underordner oss myndighetene i samfunnet (Rom.13,1-7), lederne i menigheten (Hebr.13,17), hverandre i menigheten (1.Pet.5,5), i ekteskapet (Efes.5,21-25), foreldre (Efes.6,1-2) og i arbeidslivet (Efes.6,5-7). Vi gjenkjenner Guds autoritet (Matt.8,5-10), og når vi lever dette i hverdagen blir vi et alternativ der Guds fred og liv blir synlig for omgivelsene.

Stor innhøsting

Når Guds folk igjen begynner å leve i Guds plan, vil enhet, fellesskap og lederskap komme på plass. Da vil vi være i stand til å fullføre misjonsbefalingen. Gud har store planer. Han vil at alle skal bli frelst (1.Tim.2,1-4). Han ser en stor høst av mennesker (Matt.9,35-38, Joh.4,35). Han sender oss ut på en befaling og et løfte om at han har all makt (Matt.28,18-20). På denne bakgrunn kan ikke vi ha små tanker om det Gud vil gjøre i denne tida. Vi tror Gud skal få en stor høst av mennesker som blir bygd sammen til et hus for Gud (1.Pet.2,4-10). Det som skjer i disse dager er at Guds folk får åpenbaring og kraft fra Den Hellige Ånd slik at oppdraget blir fullført. Jesus vil få sin brud (Åp.19,7) og Gud vil få sitt hus (Hebr.3,6, Åp.21,9-10). Johannes åpenbaring avslutter med en triumf der Ånden og bruden (menigheten) sammen ønsker Jesus velkommen tilbake.

Siste verset i Bibelen er om Jesu nåde. Nåden gjør at vi kan oppleve Gud godhet hver dag og gjør oss i stand til å arbeide (1.Kor.15,10) i henhold til Guds plan og vilje og se oppdraget fra Gud fullført.

Tekst: Terje Dahle

Nåden gjør at vi kan oppleve Gud godhet hver dag og gjør oss i stand til å arbeide i henhold til Guds plan og vilje og se oppdraget fra Gud fullført.

C-BLAD

Returadresse:

FOLK, Postboks 3180 Årstad,
5829 Bergen

Påskekonferanse

27.-31. mars 2002

i Kristent Fellesskaps lokaler i Møllendalsbakken 6 i Bergen.

Talere fra inn og utland. Seminarer på formiddagene og festmøter på kveldene. Seminarene vil dreie seg om menighetsbygging, cellegrupper og å nå ut i samfunnet rundt oss med evangeliet.

For spørsmål og brosjyre, ring 55 38 18 40,
eller send E-post til: per.erik.olsen@kristent-nettverk.no

Arrangør: **Kristent** **Nettverk**

Sommerkonferanser

sommeren 2002

På Kleiva Landbruksskole, Sortland, **4.- 7. juli** og
på Gjennestad Gartnerskole, Stokke i Vestfold, **17.-22. juli.**

Det blir seminarer og festmøter. Gud gjør stadig nye ting, Han bygger sin menighet som skal prege hele samfunnet.
Det blir dager med Guds kraft! Talere fra inn og utland.

For info og brosjyre, kontakt oss på tlf.: 55 38 18 40,
eller E-post: per.erik.olsen@kristent-nettverk.no

Arrangør: **Kristent** **Nettverk**